Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 442
Marți 22 iulie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

NICI O ZI PIERDUTĂ, NICI UN BOB RISIPIT!

JOS MÎINILE IMPERIALIȘTILOR DE PE LIBAN ȘI IORDANIA!

Veștile care au anunțat debarcarea trupelor americane în Liban și a celor engleze în Iordania, au avut menirea să stîrnească mînia oamenilor cinstiți din lumea întreagă.

De ce se amestecă oare guvernele S.U.A. și Angliei în treburile interne ale celor două țări arabe? Răspunsul este limpede: dorința imperialiștilor americani și englezi de a ține mai departe popoarele din Orientul Mijlociu în robia dolarului și a lirei sterline.

Popoarele nu pot să fie de partea acelora care nesocotind orice principii de omenie, folosesc cele mai sălbatice mijloace pentru a-și umple sacii cu aur. Orice om cinstit din lumea întreagă privește cu simpatie lupta popoarelor care-și apără dreptul la viață și libertate. Cauza arabilor este o cauză dreaptă. De aceea, popoarele lumii se ridică hotărît pentru apărarea popoarelor arabe.

Deosebit de semnificativă în această privință este chiar faptul că generalul Sehab, comandantul armatei libaneze (de sub controlul guvernului Șamun) dîndu-și seama de adevăratele scopuri ale imperialiștilor americani, a declarat „că întreaga armată libaneză a hotărît să opună rezistență intervenției americane".

Popoarele arabe vor să trăiască în libertate și vor lupta cu toată hotărîrea să o apere. În lupta lor pentru dreptate și libertate nu sînt singure. E cunoscută întregii lumi declarația guvernului sovietic care și-a ridicat glasul împotriva agresiunii și cere guvernelor american și englez să-și retragă trupele din Liban și Iordania. Alături de poporul sovietic, toate țările iubitoare de pace privesc cu simpatie lupta popoarelor arabe și cer într-un singur glas: „Jos mîinile imperialiștilor americani și englezi de pe Liban și Iordania".

NICULAIE GIOSAN
directorul Institutului de cercetări pentru cultura porumbului

Să ne pregătim de pe acum pentru însămînțările de toamnă

Zi de zi tot mai numeroase sînt știrile care vorbesc despre succesele obținute de muncitorii de pe ogoare în bătălia strîngerii recoltei. Regiunea București a terminat încă de acum cîteva zile secerișul. Mult avansate cu această lucrare sînt și regiunile Craiova, Pitești, Constanța, unde în ultimul timp a fost intensificat și ritmul treierișului.

Primele rezultate dovedesc, ca și în anii trecuți, că cele mai mari recolte le-au obținut unitățile agricole socialiste. La gospodăria agricolă de stat „Costache Burcă" — Constanța, bunăoară, s-a recoltat în medie 2.300 kg de grîu la ha, iar de pe o suprafață de 112 ha circa 4.000 kg la ha. Peste 2.300 kg grîu la ha au obținut și colectiviștii din comuna Izbiceni, raionul Corabia. Recolta de grîu a celor trei întovărășiri din comuna Daia, raionul Giurgiu, a întrecut pe cea a individualilor cu circa 600 kg boabe la ha. Astfel de exemple sînt foarte numeroase.

Deși ne aflăm în plină campanie de vară nu trebuie scăpat din vedere faptul că tot acum se cer efectuate, paralel cu secerișul și treierișul, o serie de lucrări pregătitoare în vederea însămînțărilor de toamnă. Este vorba în primul rînd de pregătirea terenului și asigurarea semințelor.

In ceea ce privește pregătirea terenului, situația este în prezent nesatisfăcătoare. Cu toate că în unele regiuni secerișul păioaselor este avansat, arăturile de vară se desfășoară cu mare încetineală.

Este știut din practică că vara terenul se lucrează cel mai bine îndată după seceriș, cînd pămîntul are mai multă umezeală. Cu cît se întîrzie mai mult, cu atît solul se usucă mai tare și se lucrează mai greu, arătura iese bolovănoasă, iar pămîntul sărăcește în apă și substanțe hrănitoare. Grînele semănate într-un astfel de teren rezistă slab condițiilor vitrege din timpul iernii și dau recolte scăzute.

Iată pentru ce este necesar să se intensifice peste tot ritmul arăturilor de vară. Vor fi arate cu precădere suprafețele destinate însămînțărilor de toamnă. Gospodăriile agricole de stat sînt datoare să aleagă și să pregătească din timp cele mai potrivite terenuri pentru culturile de toamnă. De asemenea, gospodăriile agricole cooperatiste vor fi îndrumate să asigure cultivarea grîului după cele mai bune premergătoare și după porumbul recoltat devreme.

Colectivele regionale și raionale care răspund de coordonarea campaniilor agricole de vară și de toamnă trebuie să organizeze astfel munca cu mijloacele mecanizate, încît acestea să fie folosite cu randament maxim atît la seceriș și treieriș cît și la lucrările solului. Toate tractoarele disponibile de la treier trebuie folosite la arături. Ziua se va treiera iar noaptea tractoarele care acționează batozele, vor trece la arat. Pentru urgentarea pregătirii terenurilor este necesar să se organizeze în cît mai multe S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat lucrul în două schimburi, să se elibereze grabnic de paiele lăsate de combine toate suprafețele recoltate.

Unitățile agricole cooperatiste trebuie îndrumate să folosească din plin la lucrările solului toate atelajele de care dispun. In vederea executării nestingherite a pregătirii suprafețelor destinate însămînțărilor de toamnă este necesar, de asemenea, să se execute din vreme lucrările de comasare și schimbul terenurilor unităților agricole socialiste.

Pe lîngă pregătirea terenului atenția oamenilor muncii de pe ogoare trebuie îndreptată acum și spre asigurarea semințelor de calitate necesare în campania de toamnă. Toate suprafețele recunoscute și oprite pentru sămînță în unitățile agricole de stat și cooperatiste vor fi secerate și treierate cu întîietate. Deoarece loturile semincere de păioase se recoltează la începutul coacerii depline cînd pericolul de scuturare este mult mai mare, orice tărăgănare cu secerișul și treierișul lor poate aduce mari pierderi de recoltă. După recoltare trebuie predată fără întîrziere bazelor de recepție, de la combină sau de la batoză, întreaga cantitate obținută de pe loturile semincere. Trebuie de asemenea să se execute chiar pe arie condiționatul semințelor, asigurîndu-se în acest scop funcționarea tuturor trioarelor, selectoarelor vînturătoarelor etc. Tot în scopul asigurării unor semințe de calitate

(Continuare în pag. 3-a)

ÎN LANUL DE FLOAREA-SOARELUI

In gospodăria agricolă de stat Toporu, raionul Drăgănești, cultura de floarea-soarelui s-a dezvoltat bine: plantele au crescut înalte și viguroase și promit să dea un rod bogat.

In fotografie: Inginerii Gheorghe Mischie, Anton Spiridon și Veronica Soreață controlînd starea de vegetație a culturii de floarea-soarelui.

RECOLTE BOGATE

● De pe o parcelă de 100 de hectare cultivată cu grîu din soiul Bulgaria 301 gospodăria agricolă de stat Dragalina din regiunea București a obținut o producție medie de peste 4.000 kg la ha.

● La secția Pelinu a gospodăriei agricole de stat „Costache Burcă" din regiunea Constanța producția medie realizată pe o parcelă de 112 hectare este de 3.900 kg grîu la ha.

● O producție bogată au dobîndit și muncitorii gospodăriei agricole de stat „Dunărea" din regiunea Galați. Astfel, de pe primele 60 de hectare au fost strînse în medie cîte 3.061 kg de grîu la fiecare hectar.

● Gospodăriile agricole de stat Perieți, Băneasa și Netezești din regiunea București au obținut de pe suprafețele recoltate pînă acum producții de peste 2.300 kg grîu la ha.

Intrecerea combinerilor

In ședința de lucru dinainte de plecarea în teren, cei 40 de combineri de la gospodăria de stat Nazîru, regiunea Galați, și-au luat frumoase angajamente. Pe baza lor, gospodăria a planificat terminarea recoltatului celor 2450 ha cu păioase în numai 10 zile.

Încă de la începutul recoltării, lupta pentru titlul de cel mai bun combiner a fost aprig disputată. Dacă în primele zile s-a ivit încă un „adversar", timpul neprielnic, — pe măsură ce vremea s-a îmbunătățit, au început să se obțină rezultate deosebit de importante. Astfel, combinerul fruntaș Ghiță Virgil a recoltat zilnic cu o combină S—4; 28 tone. Nici ceilalți combineri, ca Sandu Bădeni, Costică Serea, Gheorghe Diceanu și Georgel Ciurea, care au folosit combinele C1, nu s-au lăsat mai prejos. Ei au recoltat zilnic între 14—15 tone.

Angajamentul luat în ce privește îndeplinirea termenului fixat pentru terminarea recoltării întregii suprafețe cu păioase, a fost realizat întocmai, adică în 10 zile. *Producția medie la ha este de 1.840 kg, cu 340 kg peste angajamentul luat în întrecere.*

Totodată au fost livrate statului 837 tone grîu peste plan.

Pentru rezultatele obținute, gospodăria de stat Nazîru a obținut drapelul de unitate fruntașă pe regiunea Galați în muncile de recoltare din acest an.

Dar odată cu terminarea lucrărilor de recoltare, harnicii combineri din această gospodărie de stat nu și-au întrerupt activitatea. Ei s-au deplasat cu combinele la tovarășii lor de muncă de la gospodăriile de stat Dunărea, Cotu-Lung, Măxineni și Măicănești, pentru a le da și acestora ajutor să strîngă lanurile de grîu într-un timp cît mai scurt.

V. HORIA

CU TOATĂ INIMA ALĂTURI DE POPOARELE ORIENTULUI ARAB

Mitinguri și adunări de protest în întreaga țară

Un val de adîncă mînie și revoltă a cuprins pe oamenii muncii din țara noastră la vestea despre atacul tîlhăresc săvîrșit de imperialiștii americani și englezi împotriva Libanului, Iordaniei și indirect împotriva Irakului și altor popoare arabe. În aceste zile, în orașele și satele țării au loc mitinguri și adunări de protest în care este condamnată cu hotărîre agresiunea jandarmilor monopolurilor. „Să fie retrase imediat trupele agresoare din Orientul Arab!". „Jos mîinile imperialiștilor de pe Liban și Iordania", aceasta este cererea unanimă a oamenilor muncii de la noi, care-și alătură glasul lor glasului întregii omeniri iubitoare de pace.

La Atelierele „Grivița Roșie" din București, mitingul de protest al ceferiștilor a avut loc alături de marmora așezată în cinstea eroilor, care, în 1933, și-au vărsat sîngele pentru cauza libertății poporului. Urmașii eroilor de atunci, muncitorii Griviței Roșii de astăzi, s-au declarat din tot sufletul alături de popoarele arabe care luptă împotriva imperialiștilor asupritori și jefuitori de popoare.

„Noi îi cunoaștem pe agresori, a spus între altele în cuvîntul său, bătrînul fierar Ion Grigore Stancu, care lucrează la secția „Vagoane". Bogătașii americani care sugeau avuțiile Romîniei, au stat pe timpuri, în 1933, în spatele jandarmilor care au scăldat „Atelierele" în sînge. Acum pentru petrolul pe care-l jefuiesc din țările arabe sînt gata să scalde în sînge întregul Orient Mijlociu. Toată omenirea îi hulește!".

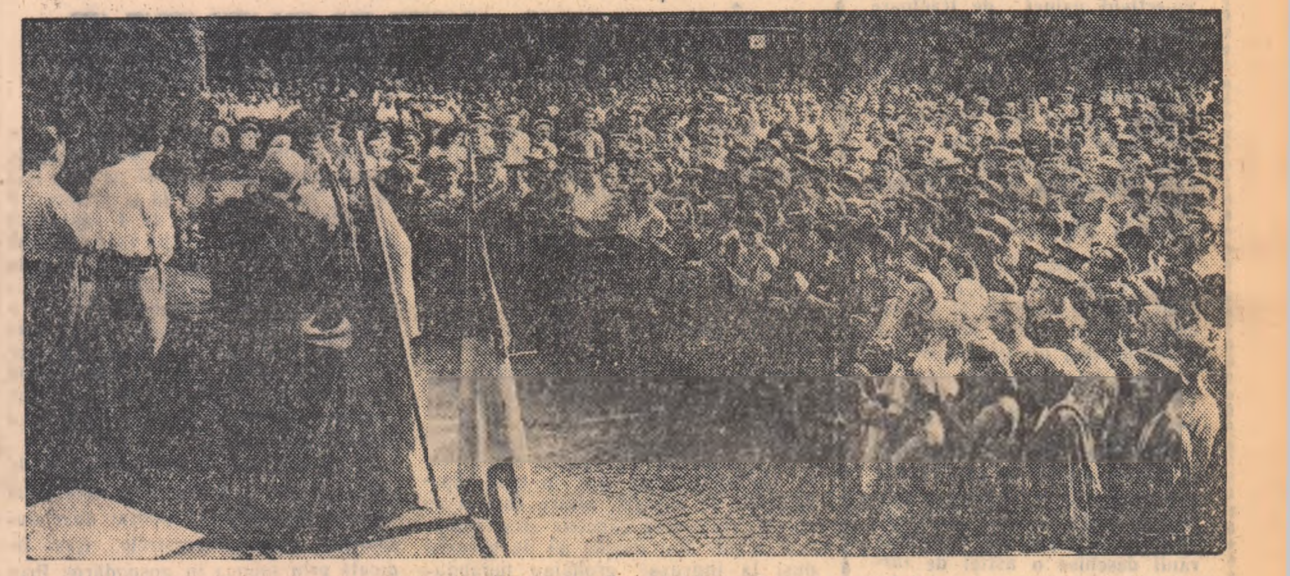
„Și eu înfierez cu toată puterea și hotărîrea acțiunile lor rușinoase — a adăugat tînărul inginer Cornel Burada. Să știe imperialiștii că faptele lor nesăbuite sînt condamnate de popoarele țărilor socialiste, de toată omenirea dornică de pace.

Sute și sute de metalurgiști de la uzinele „Mao Țze-Dun", peste 1.000 de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari ai uzinelor „Republica" din București, mai mult de 1.000 de muncitori și tehnicieni de la Rafinăria nr. 1 din Ploești, oamenii muncii din numeroase întreprinderi și instituții din Capitală și din alte orașe ale țării s-au întrunit în cursul zilei de vineri în mitinguri pentru a-și manifesta simpatia față de lupta popoarelor arabe și mînia împotriva agresiunii imperialiste.

Adînca indignare ce a cuprins poporul nostru față de acțiunile criminale ale imperialiștilor americani și englezi și-a găsit o puternică expresie și în manifestațiile care au avut loc vineri după amiază în fața legațiilor americană și engleză din București. În numele milioanelor de cetățeni ai țării noastre, mulțimea adunată în fața celor două legații a protestat energic împotriva celor care prin intervenția în Orientul arab pun în pericol pacea întregii lumi. Demonstranții au încercat să înmîneze membrilor legațiilor rezoluții de protest adoptate în mitingurile care au avut loc în diferite întreprinderi ale Capitalei. Porțile de fier ale Legației S.U.A., ca și ușile Legației Marii Britanii au rămas însă închise. Nimeni din personalul legațiilor n-a vrut să primească aceste rezoluții.

Punctul de vedere al poporului nostru este clar oglindit în declarațiile guvernului R. P. Romîne în legătură cu acțiunile agresive ale S.U.A. și Angliei în Orientul Mijlociu și Apropiat. Poporul nostru este pe deplin convins că, așa cum se subliniază în declarația guvernului romîn publicată la 20 iulie, singura cale de rezolvare a problemelor Orientului Mijlociu și Apropiat este respectarea dreptului popoarelor arabe la o dezvoltare liberă și independentă.

Pe întreg întinsul țării răsună glasul poporului nostru îndreptat împotriva agresiunii banditești a imperialiștilor americani și englezi.

La Complexul C.F.R. „Grivița Roșie" în timpul mitingului.

Tărăgănarea e păgubitoare

Cu aproape trei săptămîni în urmă, în gospodăriile agricole de stat din raioanele Tîrnăveni și Mediaș a început recoltatul orzului. Pe la sfîrșitul lunii iunie și începutul lunii iulie recoltatul orzului a început și în celelalte unități din cadrul Trustului regional Gostat, iar în alte gospodării s-a trecut la secerișul grîului. Unele gospodării, ca cele din Blaj, Zăgar, Axente Sever, Jidiveiu au terminat seceratul orzului.

Dacă ținem seama însă de timpul înaintat, de gradul de înzestrare tehnică a gospodăriilor agricole de stat din această regiune, recoltatul păioaselor se desfășoară foarte încet. Pînă acum cîteva zile, pe întreg Trustul Gostat se recoltase doar 48,56 la sută din suprafața însămînțată cu orz. La recoltatul grîului se stă și mai prost.

Printre unitățile agricole rămase în urmă sînt gospodăriile Rupea, (din 227 ha cu orz au fost recoltate numai 28 ha), Homorod (din 190 ha orz s-au recoltat numai 10 ha), Sercaia, Sînmiclaus, Sighișoara și altele.

Rămînerea în urmă la recoltatul păioaselor se datorește în primul rînd proastei organizări a muncii. Nu s-au luat măsuri suficiente ca fiecare zi, fiecare ceas bun de lucru să fie folosit din plin. La gospodăria agricolă de stat Sercaia, 3 combine au recoltat în două zile bune de lucru, doar 6 hectare. De asemenea, în unele gospodării nu s-au luat măsuri de a se recolta cu coasele sau secerile grîul culcat.

Cu totul nesatisfăcător se desfășoară și treierișul. Sînt gospodării care au terminat secerișul orzului sau sînt pe cale de al termina și încă n-au început treierișul. Ca exemple în această privință se pot da gospodăriile din Laslea, Șeuca, Zagăr, Sînmiclaus și altele. De asemenea nici arăturile de vară nu se desfășoară intens.

Trustul Regional Gostat Stalin, (director Alexandru Spiridon, ing. șef Ion Gherman,) trebuie să ia de urgență măsuri ca recoltatul păioaselor să se termine la timpul potrivit. Nici un bob nu trebuie pierdut din noua recoltă.

Pregătirea terenului

La gospodăria colectivă „8 Martie" din comuna Rîfov, regiunea Ploești, recoltatul păioaselor a fost terminat. De îndată, mecanizatorii din brigada a III-a de la S.M.T. Bărcănești au trecut la aratul miriștilor, urmînd ca pe tarlaua respectivă să fie însămînțat porumb furajer.

In fotografie: Tractoristul Dorobanțu Ion, arînd și boronind ogorul cu o grapă stelată.

Treierișul și arăturile trebuie grăbite

Pe ogoarele raionului Buzău în ciuda căldurii dogorîtoare, zăpușelii și prafului, mecanizatorii, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodărie individuală roiesc harnici în jurul combinelor, batozelor, tractoarelor și atelajelor. Se recoltează ultimele hectare de cereale, se strîng și se transportă snopii, se însămînțează în miriști.

Mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Stîlpu, de pildă, au terminat de recoltat cerealele de pe 1.065 ha, au arat peste 120 ha și au însămînțat cu porumb furajer 73 ha. Nici colectiviștii din Gherăseni nu s-au lăsat mai prejos. Folosind din plin mijloacele mecanizate puse la dispoziție de către S.M.T. Stîlpu, precum și atelajele proprii, au reușit să treiere 145 ha din 158 ha recoltate. Totodată au arat 20 de ha din care 10 ha le-au însămînțat cu porumb pentru siloz.

Cu toate acestea, rezultatele obținute în raionul Buzău pînă la 18 iulie, nu sînt pe măsura posibilităților. Dacă recoltatul e pe sfîrșite, apoi treierișul, arăturile de vară și însămînțările în miriște sînt mult rămase în urmă. In comuna Sudiți-Aliceni, bunăoară, (președinte de sfat tov. N. Sanda și ing. M. Tîrboacă) deși recoltatul s-a terminat pe mai bine de 1.000 ha, din cele 3 batoze numai una a început lucrul, treierînd păioasele de pe... 7 ha. Cu un randament scăzut se lucrează aproape la toate batozele din raion. Cauzele: cetele nu sînt temeinic organizate, în prea puține comune se strîng cerealele în clăi pe arie, în cele mai multe cazuri batozele alimentîndu-se direct din căruțe. De asemenea, la alimentarea batozelor nu sînt puși oameni pricepuți, batozele merg mult în gol. La aria nr. 2 din comuna Maxenu, de pildă batoza fiind slab alimentată, de la 11 iulie, de cînd lucrează, nu și-a realizat norma nici într-o zi.

O altă lucrare de mare importanță, neglijată în raionul Buzău, este arătura de vară. În comunele Bentu și Sudiți-Aliceni, în gospodăriile colective din Stîlpu, Maxenu, și altele, nu se arase încă nici un hectar, deși în aceste comune și unități agricole socialiste au stat zile întregi tractoarele S.M.T.-ului.

Pentru a se pune o bază trainică recoltei anului viitor, în raionul Buzău trebuie să se efectueze arături de vară pe suprafețe cît mai mari. De aceia organele agricole și de stat de la raion și comune trebuie să ia cele mai eficace măsuri de îndrumare și mobilizare pentru a se folosi la executarea arăturilor de vară atît tractoarele S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat cît și atelajele existente.

V. CAZACU

Au terminat recoltatul

Muncind cu rîvnă muncitorii de la secția Satul Nou a gospodăriei de stat Babadag, regiunea Constanța, au reușit să termine treieratul cerealelor păioase. La orzul de toamnă s-a obținut o recoltă medie de 1.980 kg la ha, iar la grîul de toamnă o recoltă medie de 1405 kg la ha. Numai de la această secție gospodăria a predat statului — prima pe raion — 20 vagoane grîne, reținînd totodată și sămînța planificată pe gospodărie.

La lucrările de recoltare s-au evidențiat combinerii utemiști Mantoiu Nicolae, Cinciu Dumitru și Pollacov Ermilov, care au recoltat în medie peste 15 tone pe zi. De asemenea, un aport deosebit în muncă l-a adus și șeful secției Satul Nou, tov. Orzu V.

Ing. MANEA VASILE
corespondent

Respectarea contractelor — O DATORIE DE SEAMĂ

PE TEME ACTUALE

Sîntem în plină bătălie pentru strîngerea recoltei de cereale. Veștile sosite în ultimul timp arată că în multe raioane și chiar regiuni, secerișul s-a terminat sau este pe sfîrșite. Batozele de treier au intrat din plin în funcțiune, camioanele și căruțele încărcate cu grîu se îndreaptă acum în număr tot mai mare spre bazele de recepție și spre magaziile harnicilor colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale.

La grija oamenilor muncii de pe ogoare ca secerișul și treierișul să se desfășoare în cît mai bune condițiuni și în cel mai scurt timp, se adaugă și aceea a livrării către stat a cerealelor contractate cu „Recolta" și cooperativele de consum. Frumos exemplu au dat în această privință, printre mulți alții colectiviști din satul Paicu, raionul Lehliu, care au predat la baza de recepție, îndată după treieriș, întreaga cantitate de 40.000 kg de grîu, contractată cu statul. Ei au obținut astfel chitanța Nr. 1 pe raion. De asemenea, nu mai puține cuvinte de laudă se cuvin întovărășiților din Oltenița rurală, care, în prima zi de treieriș, au dus la baza de recepție 4.500 kg de grîu în contul contractului, precum și 1550 kg grîu pentru plata muncilor S.M.T., iar colectiviștii din Iecea Mare, regiunea Timișoara, au predat pînă acum peste 17 vagoane de grîu, achitînd în întregime plata muncilor S.M.T. și o mare cantitate din grîul contractat în acest an.

Exemple ca cele de mai sus se pot da cu zecile de mii. Ele dovedesc că oamenii muncii de pe ogoare știu să-și respecte angajamentele, răspunzînd cu cinste ajutorului primit din partea statului. Căci, statul le-a asigurat preț bun pentru cerealele contractate, spor de 10 la sută peste prețul de contractare, plata transportului cerealelor la baza de recepție și arvună la încheierea contractului, bani cu care producătorii contractanți și-au acoperit unele nevoi gospodărești, urgente.

Așa cum statul ca parte contractantă și-a respectat și își respectă obligațiile față de producători, trebuie ca și aceștia să răspundă la fel, cunoscînd că livrarea la timp și în întregime a cerealelor contractate, înseamnă o contribuție de seamă la formarea fondului central al statului.

Statul nostru are nevoie de aceste cereale pentru a asigura aprovizionarea populației orașelor și centrelor industriale, a industriei cu materii prime agricole și în fine, pentru crearea rezervelor de stat. Este în interesul întregii populații muncitoare de la orașe și sate ca în fondul central al statului să intre cît mai multe produse agricole.

Respectarea contractelor în sensul livrării de la arii, și în întregime, a cerealelor contractate, este deci una din sarcinile cele mai importante ce stau acum în fața colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor muncitori cu gospodării individuale. Exemplul fruntașilor la livrarea cerealelor către stat, trebuie să fie urmat neîntîrziat de toți contractanții.

RADU SANDU

Pe frontul larg al transformării socialiste a agriculturii

M-am uitat odată, apoi din nou, cu mai multă atenţie. Nu mă înşelasem de fel. În faţa mea o semănătoare remorcată de un tractor semăna porumb pe o întindere de cîteva hectare.

N-aş putea spune că nu-s învăţat cu surprizele de pe teren. Dar cu jurămînt mărturisesc că pînă atunci porumb însămînţat la jumătatea lunii lui cuptor n-am mai văzut. Uitată a fost deci căldura, uitat praful şi într-o clipă am ajuns lîngă tractorist.

„Nu-i nici o mirare — mi-a răspuns zîmbind flăcăul ars de soare. Peste două săptămîni cînd o răsări porumbul, încercăm prototipul cultivatorului purtat în faţa tractorului. Ştiţi, aici e...".

M-am uitat în direcţia indicată de degetul mînjit cu motorină şi am văzut o firmă galbenă: „I.C.M.E.A.". Eram în poligonul staţiei de experimentare Băneasa. Aşadar, pe neaşteptate, reportajul meu de la Institutul de Cercetări pentru Mecanizarea şi Electrificarea Agriculturii începuse.

★

Ca vîrstă — şi mai ales în comparaţie cu ICAR sau ICZ-Institutul de cercetări pentru mecanizarea şi electrificarea agriculturii se află încă în anii tragedei tinereţi. Numără cu totul 6 ani de la înfiinţare. Dacă se iau însă în consideraţie rezultatele obţinute în acest scurt interval atunci se poate spune că Institutul a ajuns rapid la o maturitate care-i face cinste.

Cele cinci iniţiale — I.C.M.E.A. — definesc în chip rezumativ sarcinile, ţelurile acestui lăcaş de ştiinţă, creaţie a regimului nostru de democraţie populară: studierea şi rezolvarea în mod ştiinţific a problemelor privind mecanizarea şi electrificarea agriculturii. Atribuţiunile Institutului sînt numeroase. Aci se studiază şi se realizează modelele experimentale pentru maşinile şi uneltele noi, se încearcă maşinile existente, prototipurile şi exemplarele de control în scopul aprecierii calităţii lor, se cercetează problemele privind introducerea energiei electrice în procesele de producţie agricolă, se stabilesc criteriile tehnico-economice în vederea exploatării raţionale a parcului de maşini agricole şi tractoare etc.

Să ne oprim acum o clipă asupra unei ştiri din noianul celor ce apar în fiecare zi în gazete. Se anunţă acolo, în cele cîteva rînduri, că a fost încercată cu succes o maşină agricolă fabricată în ţara noastră — să zicem cositoarea purtată C.P. 1,2.

Împreună să refacem drumul străbătut de la conceperea acestei maşini şi pînă la apariţia ştirei din ziar.

Colectivele de cercetători ai Institutului au fixate în centrul preocupărilor lor rezolvarea acelor probleme care vor ajuta în primă urgenţă şi în cea mai mare măsură creşterea producţiei şi productivităţii muncii în agricultură. Aşadar, pe baza propunerilor venite din teren, pe baza experimentării comparative a diferitelor tipuri de maşini se întocmeşte tema de proiectare a exemplului nostru, cositoarea purtată C.P. 1,2. Pe baza temei, se execută de către Ministerul Industriei Grele un proiect al maşinii respective. În toată această perioadă, inginerul cercetător din cadrul I.C.M.E.A. ţine o strînsă legătură cu proiectantul punîndu-i la dispoziţie tot materialul obţinut în urma experimentărilor şi modelul respectiv. Proiectul astfel întocmit este dat uzinelor constructoare pentru a fabrica prototipul. Cînd acesta este gata, se experimentează de către I.C.M.E.A. în condiţii de laborator şi exploatare. În acest timp, toată atenţia este îndreptată asupra execuţiei şi a comportării materialelor respective la diferite solicitări. După încercări se întocmeşte un referat care se discută în cadrul Consiliului Ştiinţific I.C.M.E.A. şi apoi se convoacă Comisia de omologare unde se prezintă referatul cu rezultatele obţinute. Comisia de omologare hotărăşte în baza referatului dacă prototipul poate fi sau nu trecut în fabricaţia de serie.

Iată aşadar — foarte, foarte pe scurt — drumul de la proiect şi pînă la maşina cap de serie ce va purta pe metalul strălucitor inscripţia atît de curentă în anii aceştia „Fabricat în R.P.R.".

★

Dacă în anul 1955 Institutul a avut înscrise în planul său tematic 76 teme, în 1957 ele s-au ridicat la 150, dintre care o bună parte au şi fost introduse în producţie în cursul aceluiaşi an, restul fiind continuate în acest an pentru a fi definitivate. Eficienţa economică la care se poate ajunge prin aplicarea lor largă în producţie atinge cifre apreciabile.

Consfătuirea de la Constanţa a trasat oamenilor de ştiinţă o serie de sarcini de cinste menite să ducă la dezvoltarea sectorului socialist din agricultură şi la o considerabilă creştere a producţiei vegetale şi animale. În frontul acesta larg s-au încadrat cu entuziasm şi cercetătorii de la I.C.M.E.A. În aceste zile, la baza experimentală Băneasa, la staţiunea Mărculeşti, la cele cinci grupuri experimentale permanente, precum şi în multe alte unităţi se fac încercări ale noilor maşini. Printre ele trebuie amintite: combina C1 modificată, două modele experimentale de maşini pentru stropit şi prăfuit în vii, plugul reversibil care avînd 4 brazde dispuse în două planuri permite arătura în pante pe curba de nivel, plugul balansier pentru desfundat viile, culegătorul de ştiuleţi montat pe tractorul UTOS—27 etc.

La acestea trebuie adăugate — în sectorul electrificării electromecanizarea proceselor de lucrări la ferma zootehnică din Mărculeşti, construirea unui agregat eolian (mişcat de vînt) de 10 Kw pentru a fi întrebuinţat în regiunile cu intensitate mare a vîntului, agregate eoliene mici pentru iluminarea vagoanelor dormitor la brigăzile de tractoare, amenajarea microhidro-centralei din comuna Voineşti pentru stabilirea costului unui kilowat pe oră pe calea utilizării apei din rîurile mici şi altele.

★

Poate pentru că a avut de-a face cu oameni obişnuiţi cu rigla şi echerul, cu lucrul precis şi migălos în faţa planşei, reporterul s-a văzut cu regret obligat să renunţe la paleta poetică. Un singur amănunt totuşi: am fost martor ocular la încercarea unei maşini noi pe poligon. Se aflau acolo între alţii, cel care gîndise proiectul, cel care l-a transpus pe hîrtie şi cel care l-a construit. În clipa cînd maşina a pornit am citit în privirile celor trei oameni bucuria tatălui care-şi vede copilul făcînd singur primii paşi în lume.

S. LEONARD

Ştiaţi că...

...oamenii au cunoscut bricele încă în urmă cu 5.000 de ani? Cu ocazia unor săpături efectuate în Mesopotamia, arheologii au descoperit lame de silex cu care locuitorii din acele timpuri se bărbiereau.

„un savant francez a prezentat Academiei Franceze prima voce artificială din lume? Ea este produsă de un generator electric şi are aceleaşi sunete ca şi vocea omenească.

...în oraşul Here (R. F. Germană) există un exemplar curios de ceas de perete confecţionat în întregime din pîine? De peste 4 ani această pendulă măsoară cu exactitate timpul, cu o precizie de o secundă.

...în artelul leton „Krasnîi Partizan" colhoznicul Konstantin Podskoci-şi-a sărbătorit nunta de diamant? Rudele, prietenii şi vecinii l-au felicitat pe Podskoci şi pe soţia lui Maria, cu prilejul împlinirii a 75 de ani de convieţuire.

...la expoziţia internaţională de la Bruxelles, este expus tractorul D.T. 56 fabricat de colectivul uzinei de tractoare din Stalingrad? Construcţia lui bazată pe experienţa sovietică acumulată în acest domeniu, rivalizează cu cele mai perfecţionate modele din străinătate. Cabina sa ermetică este prevăzută cu sisteme de ventilaţie care acţionează în timpul căldurilor — şi de încălzire în perioada friguroasă de muncă.

...într-o regiune din Monte Rosa, a fost descoperit nu de mult corpul îngheţat şi perfect conservat în tunica albastră a timpului sau, un grenadier al oastei lui Napoleon care a pierit în Alpi cu peste 150 de ani în urmă?

...în Noua Guinee există nişte furnici uriaşe ale căror căngi sînt folosite în chirurgia primitivă drept clame? Chirurgii primitivi apropie de marginile rănii deschise o astfel de furnică. Aceasta apucă marginile cărnii cu căngile ei care rămîn încleştate pînă cînd rana se vindecă.

...în provincia Guandun (R. P. Chineză) un tînăr agricultor a reuşit să obţină cinci noi varietăţi de orez, prin încrucişarea între orez şi sorg? Noile varietăţi, care au fost examinate de specialiştii Ministerului Agriculturii, au tulpina de două ori mai groasă decît cea a orezului obişnuit. Rădăcinile sînt lungi şi pătrund adînc în pămînt, iar spicele au o lungime de peste 22 centimetri avînd în medie 300 boabe fiecare.

...pămînturile desţelenite şi însămînţate în Uniunea Sovietică în ultimii ani, ocupă o suprafaţă mai mare decît terenurile însămînţate din Franţa, Anglia şi Italia la un loc?

...Van Fu-cin, preşedintele gospodăriei agricole colective „Anli" din judeţul Cenlin (R. P. Chineză) este supranumit „regele dovlecilor"? Pe doi vreji de dovleac cultivaţi de el, au crescut 6 dovleci cu o greutate totală de 121 kg., cel mai mare fiind de 46 kg.

...în apele Nilului trăieşte peştele „haplachromis" care îşi creşte icrele şi peştişorii în gură? După primele „drumuri" în apă, peştişorii continuă să se întoarcă un timp mai îndelungat în ciudatul lor adăpost — gura mamei.

ULTIMELE ŞTIRI

Pe aria comunei Vida din regiunea Bucureşti, s-a instalat un panou în care ziarul este zilnic schimbat.
În pauza de prînz, ţăranii muncitori vin şi citesc aci ultimele ştiri.
Foto: GH. MERIŞAN

ÎNGRIJITOARELE

— Îndată ce dăm mîncare la scroafe, ne apucăm de şters geamurile! rosti molatec — aşa cum i-e felul — colectivista Rafila Popa din Cristian, raionul Sibiu.

Paraschiva Manciu, o tînără oacheşă şi vioaie, se răsuci pe călcîie şi privi spre ochiurile de sticlă uşor aburite.

— Că bine zici! S-au cam murdărit!

Înfipse furca în trifoiul verde pe care îngrijitoarea Rafila Popa îl descărca din car, şi-l îngrămadi cu grijă într-un colţ al încăperii. Cu braţul plin apoi de trifoi, intră în maternitate. Deoparte şi de alta, în boxe separate, 30 de scroafe, dintre care 8 cu purcei, ridicaseră capetele şi-şi aşteptau tainul. Mai încolo, 59 de grăsuni puşi la îngrăşat, grohăiau nerăbdători.

Peste tot domnea o curăţenie care ne-a uimit: pereţii spoiţi de curînd, cimentul proaspăt spălat, aşternutul schimbat, troacele curăţite şi ele, întăreau parcă vorbele Rafirei:

— Unde nu-i curăţenie, se încuibează boala! Dar lucrul cel mai greu nu-i ăsta. Altul! Cînd fată scroafele pentru prima dată, unele mănîncă purceii de cum le-aud guiţatul!

— Nici noi nu le slăbim din ochi pînă nu fată toţi purceii şi-i luăm de lîngă ele unul cîte unul! se vîrî în vorbă şi Paraschiva. O dată ne-a prins ziua!

— Numai o dată! rîse tovarăşa Popa.

— Hei, nu! Vorbesc de scroafa aceea afurisită, de Bazna, care a strîns purcelul de gît fără măcar a prinde noi de veste. Pe urmă am fost cu ochii numai pe ea şi i-a cruţat. N-a avut încotro că numai ce-i făta şi îi şi puneam într-un coş, alături. Am dat o fugă apoi pînă acasă — pe rînd, că amîndouă nu puteam lipsi — de am vîrît o ţîră de pită în gură, şi înapoi. Da se cheamă că i-am salvat.

În ochi îi juca o bucurie tinerească; de fapt, Paraschiva Manciu n-are mai mult de 22 de ani. Lucrează la maternitatea de scroafe numai din februarie. A cerut ea să lucreze cu colectivista Rafila Popa care o îndrumă ca o mamă.

Rafila Popa, mamă a 7 copii, văduvă, trecută de 50 ani, îşi iubeşte cu pasiune munca.

— Dacă nu-ţi iubeşti munca, nu faci nimica, obişnuieşte deseori să spună Paraschiva.

De 5 ani de zile e îngrijitoare la porci. În toţi aceşti 5 ani, n-a pierit un porc. De molimă, nici pomeneală!

Dar cum s-ar fi încuibat boala în boxele scroafelor cînd totul sclipeşte de curăţenie, iar mîncarea pe care le-o dă, e preparată cu grijă şi pricepere?

Purceluşilor trecuţi de 4 săptămîni le dă ca tain orz prăjit (să-i strîngă la burtă), făină, ovăz, tărîţe şi lapte cu cartofi, toate preparate după indicaţiile inginerului zootehnist, Iuliu Nirişteanu. Astfel, purceluşii cresc repede, sînt vioi şi iau în greutate. Creşte şi numărul zilelor muncă. Numai pînă la 1 iulie, în dreptul numelui ei sînt înscrise 130 zile-muncă. Paraschiva Manciu are 105.

În curînd, tînăra Paraschiva Manciu va putea să se mute în casa nouă la care mai sînt de montat doar duşumeaua, uşile şi ferestrele... Casă ridicată prin munca în gospodărie. Prin munca ei.

ANA IONIŢA

Răspuns la întrebările cititorilor

Citind articolul „Însemnări despre o orezărie", publicat în ziarul nostru, tov. Marin Georgia, secretarul întovărăşirii agricole „9 Mai", din comuna Ceica, regiunea Oradea, ne roagă să-i dăm cîteva lămuriri suplimentare în legătură cu agrotehnica folosită la această cultură. Iată pe scurt răspunsul nostru:

Orezul este o plantă care se cultivă numai irigat. Cere terenuri puţin permiabile (care ţin apa). El reuşeşte bine pe terenurile acide, dar dă rezultate şi pe sărături. Ceea ce este foarte important în amenajarea unei orezării este asigurarea debitului de apă şi posibilitatea evacuării ei. În această privinţă trebuie arătat că debitul de apă necesar culturii orezului este de minimum 2 litri pe secundă la ha în perioada cea mai secetoasă.

Pentru mărirea fertilităţii solului şi îmbunătăţirea structurii lui, orezăriile trebuie îngrăşate cu gunoi de grajd semi-fermentat, care se îngroapă odată cu arătura de toamnă sau de primăvară în cantitate de 20—30 tone la ha. În acelaşi timp cu gunoiul e bine să se aplice şi 200—300 kg. de superfosfat la ha. Gunoiul de grajd se dă în orezării după al treilea an de cultură. În ceea ce priveşte îngrăşămintele minerale, acestea se aplică în fiecare primăvară, odată cu arătura de însămînţare (150—200 kg superfosfat şi 100—150 kg sare potasică la ha). În orezăriile vechi, negunoite, se mai dau şi 100—150 kg azotat de amoniu, sau 150—200 kg sulfat de amoniu la ha. De asemenea, în orezăriile vechi, cu soluri spălate şi cu aciditate prea mare, e bine să se dea 2.000—3.000 kg de praf de var la ha (toamna sau primăvara sub arătură). Acest amendament se dă după 3—4 ani de cultură.

Referitor la pregătirea terenului şi a seminţei, semănatul, îngrijirea culturii şi executarea irigatului am insistat pe larg în articolul publicat. De aceea, vom mai da doar cîteva amănunte asupra recoltatului. Acesta se face cu combine speciale, secerători-legători sau seceri, în momentul cînd paniculele capătă o culoare galbenă-aurie şi întregul lan de orez este galben-roşcat. Orezul secerat se lasă în pale pe mirişte, pînă la uscarea paielor, cînd se leagă în snopi. Treieratul se face cu batozele obişnuite, cu turaţie redusă la 800 de ture pe minut, pentru a nu se sparge boabele. Dacă după primul treierat mai rămîn boabe în paie, este necesar să se facă un al doilea treierat cu toba mai strînsă. Boabele se usucă la soare chiar pe arie, se vîntură şi se depozitează în magazii într-un strat de 30 cm., lopătîndu-se des, pînă cînd umiditatea scade la 14 la sută.

AZI, LA BORŞ

Frumos ca înfăţişare şi bine aprovizionat cu mărfuri, noul magazin al cooperativei de consum din Borş, regiunea Oradea, este pe drept cuvînt o mîndrie a oamenilor din această comună.

La bazele de recepţie

Pe măsură ce recoltele de cereale sînt treierate, tot mai mari cantităţi de grîu iau drumul bazelor de recepţie. Producătorii se achită cu cinste de obligaţiile ce şi-au luat prin contractele încheiate cu „Recolta" şi cooperativele de consum, livrînd statului cerealele pentru fondul central. Multe gospodării colective, întovărăşiri agricole şi membri ai acestora, precum şi mulţi ţărani muncitori cu gospodării individuale din regiunile Bucureşti, Constanţa, Craiova, Timişoara şi altele, au livrat o mare parte sau în întregime cerealele contractate cu statul.

Grîu de 82 greutate hectolitrică

Întovărăşirea agricolă „23 August" din satul Valea Seacă, comuna Răsvani, regiunea Bucureşti, a predat la bază, în prima zi de treieriş, 12.000 kg. de grîu în contul celor 25.000 kg. contractate cu cooperativa. Grîul livrat statului a avut 82 greutate hectolitrică.

Într-o singură zi

Gospodăria colectivă din comuna Vînători, raionul Galaţi, recoltînd cu o combină de la S.M.T. Tuluceşti, a predat într-o singură zi la baza de recepţie 17.500 kg. din grîul contractat în acest an.

Cel dintîi din comună

Ţăranul muncitor Ilie Mitran din comuna Smirdioasa, raionul Zimnicea, a dus săptămîna trecută la baza de recepţie 500 kg. de grîu în contul contractului pe care îl are încheiat cu cooperativa. El este cel dintîi contractant din comună care a transportat grîu din noua recoltă la baza de recepţie.

Livrări peste plan

Folosind din plin întreaga capacitate de lucru a combinelor, muncitorii gospodăriei de stat „Berea Barbu" din raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galaţi, au terminat acum o săptămînă secerişul şi treierişul. Ei au livrat statului fără întîrziere aproape 163 vagoane de grîu, dintre care 14 vagoane reprezintă livrări peste plan pentru fondul central al statului.

Fruntaşi şi la predarea cerealelor contractate

Aşa după cum s-au angajat, colectiviştii din Lipia, raionul Buzău, au fost primii din comună care au început treierişul şi primii care au trecut la îndeplinirea obligaţiunilor contractuale. În prima zi de treieriş, ei au transportat la baza de recepţie 6.000 kg. din grîul contractat cu statul, obţinînd chitanţa nr. 1 pe raion.

Consfătuire în sectorul bazei furajere

Nu de mult în oraşul Rădăuţi a avut loc o consfătuire regională a inginerilor cu baza furajeră de la raioane şi a tehnicienilor de la loturile semincere. Cu acest prilej s-a analizat activitatea desfăşurată pînă acum dîndu-se o atenţie deosebită pregătirii şi desfăşurării acţiunii de însilozare a nutreţurilor precum şi recoltării loturilor semincere, loturilor zootehnice şi fîneţelor naturale.

Din rapoartele prezentate de inginerii cu baza furajeră rezultă că în regiunea Succava s-au luat toate măsurile să se realizeze integral sarcina de însilozare în gospodăriile agricole colective. S-a scos în evidenţă, de asemenea, necesitatea ca S.M.T.-urile să asigure gospodăriilor agricole colective mijloacele de tocat, printr-o mai judicioasă folosire a tocătorilor existente precum şi prin adaptarea la tocat a batozelor reformate. Participanţii la consfătuire au constatat că la unele acţiuni de îmbunătăţire a păşunilor, s-au obţinut faţă de planul anual unele rezultate pozitive cum sînt: redarea la păşunat a suprafeţelor ocupate de arborete dăunătoare, aplicarea îngrăşămintelor naturale şi chimice pe păşuni, combaterea eroziunilor, producerea seminţelor de ierburi perene necesare regenerării pajiştilor etc.

Din lucrările consfătuirii au reieşit şi o serie de lipsuri. Una dintre ele este aceea că nu a existat o suficientă preocupare pentru organizarea folosirii raţionale a păşunilor, în special a păşunatului pe tarlale. Încercări timide de organizare a păşunatului sistematic s-au făcut doar în comunele Hîrtop, Valea Glodului şi Pleşeşti (raionul Fălticeni), Sadova (raionul Cîmpulung), Motoc (raionul Săveni), precum şi în unele gospodării agricole colective (Ploneni-Dorohoi, Zoiţani-Săveni etc).

Participanţii la consfătuire s-au angajat să grăbească ritmul tuturor lucrărilor din sectorul bazei furajere în vederea rezolvării integrale a lucrărilor din plan.

Ing. TRAIAN VOLCINSKI
corespondent

Cîteva probleme ce nu trebuie nesocotite

Între 25 VI şi 10 VII a.c., a avut loc la Casa Agronomului o consfătuire cu inginerii zootehnişti de la raioane. Consfătuirea a avut ca scop informarea inginerilor zootehnişti asupra ultimelor cuceriri ale ştiinţei zootehnice din ţară şi de peste hotare.

De la bun început trebuie arătat că nu toate organele agricole regionale au dat atenţia cuvenită acestei consfătuiri. De aceea, din cei 75 ingineri zootehnişti programaţi a participa la consfătuire n-au putut veni decît 52. Unele regiuni, ca de exemplu Iaşi şi Autonomă Maghiară, n-au trimis nici un zootehnist, iar altele ca Bacău, Stalin, Ploeşti şi Piteşti au trimis un număr prea mic de zootehnişti.

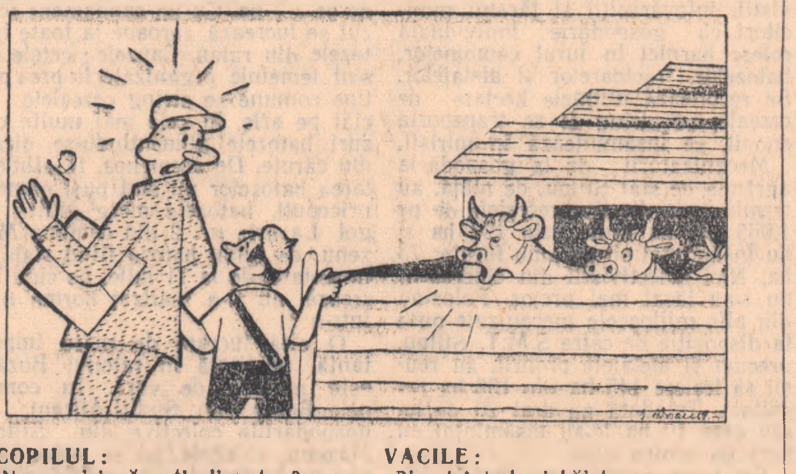
Partea didactică-ştiinţifică a acestei consfătuiri a fost în general satisfăcătoare. Mulţi dintre lectori, ca de exemplu conf. dr. I. Fişteag, prof. Vinţan, dr. Marinescu şi alţii, prin conferinţele prezentate împletite cu realizările noi ale zootehniei socialiste, au reuşit să ofere inginerilor zootehnişti lucrări noi şi utile pentru procesul de producţie. Dar, din păcate, nu acelaşi lucru se poate spune despre o serie de lectori de la I.C.Z. şi minister, care prin conferinţele lipsite de interes nu au reuşit să antreneze pe participanţi în discuţii fructuoase.

Foarte utile s-au dovedit vizitele făcute de participanţi la diferite unităţi agricole. Atît vizitele făcute la Centrele de reproducţie Bleioi şi Ghencea cît şi cele făcute la crescătoria piscicolă de la Ciocăneşti, au oferit participanţilor aspecte noi şi utile pentru munca lor. Utilă ar fi fost pentru participanţii la consfătuire şi organizarea unei vizite la gospodăria agricolă de stat „30 Decembrie" din comuna Copăceni, care are un important sector zootehnic cu procesul de muncă mecanizat şi automatizat. Din păcate însă această gospodărie nu a putut fi vizitată deoarece Casa Agronomului nu a putut obţine aprobarea corespunzătoare de la Departamentul Gostat.

TRAIAN BILBIIE

ÎNTREBARE CU TÎLC...

La gospodăria agricolă de stat „I. C. Frimu" raionul Lehliu, conducerea nu acordă atenţia cuvenită asigurării nutreţului necesar vacilor cu lapte. Pînă zilele trecute, aci nu fusese însămînţat măcar un singur hectar cu porumb furajer, în miriştile de pe care s-au recoltat păioasele.

COPILUL:
Nene, zici că eşti director?
Spune-mi ce mănîncă ele?

VACILE:
Bine-l întrebaşi băiete
Fiindcă-n iesle-s doar... surcele!

Desen de AD. DRAGOMIRESCU

Nu ştiu ce şi nu ştiu cum...

(E vorba de Ion Voiculescu, fost administrator al cantinei G.A.S. Andrăşeşti, raionul Slobozia, „specialist" în falsuri şi alte treburi pedepsite de lege).

Se tot spunea că Voiculescu
De la cantina G.A.S.
Avea venituri necurate
Din... nu ştiu cum şi nu ştiu ce —
Ca, ştiţi cum este zicătoarea:
„Pîn-nu faci foc, nu iese fum" —
Dar mai ales cînd este vorba
De... nu ştiu ce şi nu ştiu cum.

Cînd sta la masă Voiculescu
Bea numai vin Aligote
Şi-şi permitea mîncăruri scumpe
Din nu ştiu cum şi nu ştiu ce —
Iar cînd se „afuma" în lege,
Striga: „Doar icre moi consum!"
Păi, consuma c-avea de unde —
Din... nu ştiu ce şi nu ştiu cum!

Îşi luase el şi ceas de aur
Că nu-l mai vrea p-ăl de duble!
Din ce plătise extra-platul?
Din nu ştiu cum şi nu ştiu ce —
Şi la curent era cu moda
Schimbînd pe lună alt costum,
Bine-nţeles că nu din leafă —
Din... nu ştiu ce şi nu ştiu cum!

Dacă venea prin Capitală
Trăgea numai la Athenée
Şi chefuia pînă la ziuă
Din nu ştiu cum şi nu ştiu ce —
Iar pe amica lui cea blondă
O copleşea doar cu parfum,
Plătind-o ca un mare Cresus
Din nu ştiu ce şi nu ştiu cum.

Nu i-ar fi mers lui Voiculescu
Cu nu ştiu cum şi nu ştiu ce,
Dar vezi că unii gură-cască
Ce sînt aici la G.A.S.
Nu sezisat-au niciodată
Al pungăşiilor volum
Pe care le făcea „Ionică"
Din... nu ştiu ce şi nu ştiu cum

Dar iată că-ntr-o zi controlul
Îl încolţi, deoarece
Îl prinse cu ocaua mică
La nu ştiu cum şi nu ştiu ce
Şi-n fine astăzi vinovatul
A luat al închisorii drum —
C-aşa păţesc cei care umblă
Cu... nu ştiu ce şi nu ştiu cum!

VIRGIL FLORESCU

Informaţii

Pînă sîmbătă 19 iulie, gospodăriile agricole de stat au transportat la bazele de recepţionare peste 220.000 tone grîu-secară, ceea ce reprezintă 55 la sută din cantitatea planificată. Fruntaşe sînt gospodăriile agricole de stat din regiunea Bucureşti, care au livrat statului aproape 85 la sută din cantitatea de grîu şi secară planificată. De asemenea gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanţa, Galaţi, Craiova şi Timişoara.

★

Alături de celelalte 12.333 cadre cu pregătire superioară, 15.895 cadre cu pregătire medie şi peste 80.000 muncitori cu pregătire în diferite şcoli profesionale, care lucrează în prezent în agricultură, încă 1.260 de ingineri agronomi, mecanizatori, zootehnişti, horticultori, economişti şi medici veterinari, promoţia 1958, îşi vor aduce contribuţia la opera de transformare socialistă şi continuă dezvoltare a agriculturii noastre.

★

Zilele trecute, la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, a avut loc un schimb de experienţă între specialiştii în protecţia plantelor din R.P.R., Uniunea Sovietică, R.D. Germană şi R. Cehoslovacă privind organizarea combaterii gîndacului de Colorado. Cu acest prilej s-a hotărît înfiinţarea unei comisii mixte romîno-sovietice, pentru urmărirea şi coordonarea unei acţiuni comune de combatere a acestui dăunător în zona de frontieră.

★

În baza măsurilor luate după consfătuirea de la Constanţa, în toamna acestui an, suprafaţa arabilă a gospodăriilor agricole de stat va spori cu încă 150.000 ha. O atenţie deosebită se va acorda desţelenirilor, care vor fi executate pe o suprafaţă de circa 40.000 ha, în special în terenurile îndiguite şi desecate din Lunca inundabilă a Dunării. Restul suprafeţei va spori prin preluarea a 50.000 de ha a loturilor zootehnice, precum şi din terenurile silvice nefolosite şi gospodăriile anexe.

★

Gospodăriile agricole colective din regiunea Galaţi ridică în acest an peste 1.100 de construcţii gospodăreşti din resursele locale. Astfel, gospodăriile agricole colective din comunele Independenţa, Silistraru şi Însurăţei au construit grajduri pentru cîte 100 de vite mari cu pereţi din baloturi de paie presate şi apoi tencuite, iar acoperişurile le-au făcut din stuf.

★

Pînă zilele trecute, mecanizatorii din staţiunile de maşini şi tractoare au executat un volum de lucrări echivalent cu peste 320.000 ha arătură normală, ceea ce reprezintă 16 la sută din campania agricolă de vară. S.M.T.-urile din regiunile Piteşti, Constanţa, Galaţi şi Bucureşti şi-au îndeplinit sarcinile de plan în proporţie de 21—81 la sută.

★

În cursul săptămînii trecute, cerealele păioase au fost recoltate de pe o suprafaţă de aproape 800.000 ha. G.A.S. din regiunile Bucureşti, Craiova, Ploeşti, Piteşti, Constanţa, Oradea şi Timişoara au terminat secerişul.

IN RAIONUL VÎLCEA

DUPĂ TREI LUNI DE LA CONSFĂTUIRE

- Primele ferme de animale în curs de înfiinţare
- În 4 ani încă 5.000 ha livezi
- La fondul de bază produse şi 12,7 la sută din veniturile băneşti

Trei luni de activitate într-un asemenea sector de proporţii cum este agricultura, reprezintă un timp scurt.

Semnificativă pentru timpul scurs de la consfătuirea de la Constanţa, este înviorarea pe care documentele consfătuirii au determinat-o în marea majoritate a unităţilor cooperatiste. Oamenii au analizat cu chibzuinţă şi spirit gospodăresc înfăptuirile de pînă acum, au făcut preţioase propuneri, toate pătrunse de grija întăririi unităţilor din care fac parte. Ca urmare, planurile de producţie pe viitorii ani au suferit modificări.

Asemenea lucruri s-au petrecut şi în raionul Vîlcea din regiunea Piteşti. Şi aci s-a întocmit un plan de dezvoltare a agriculturii gospodăriilor colective. Date fiind condiţiile specifice, raionului Vîlcea îi revin sarcini de o deosebită răspundere pentru sporirea producţiei cerealiere, dezvoltarea creşterii animalelor şi pentru mărirea suprafeţelor de vii şi livezi. În ultimii 2 ani, în raion au luat fiinţă peste 20 de întovărăşiri agricole. Numărul gospodăriilor colective a rămas însă acelaşi: 6. De asemenea, în acest răstimp, numărul colectiviştilor a crescut cu puţin. Neajutorate, o parte dintre unităţi au bătut pasul pe loc ori s-au dezvoltat încet. Iată de ce, în momentul de faţă, sarcina de căpetenie este consolidarea economico-organizatorică a unităţilor existente.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini, gospodăriile colective au cele mai prielnice condiţii.

O scurtă privire asupra categoriilor de folosinţă a terenului în cele 6 gospodării ne arată că pămîntul arabil reprezintă 35,4 la sută, livezile 20,9 la sută, iar păşunile şi fîneţele 41 la sută.

Cu toate greutăţile de creştere, gospodăriile colective au dovedit ţăranilor muncitori individuali ce înseamnează îmbinarea armonioasă a principalelor ramuri de producţie. Astfel, cu toate că pe raion fîneţele şi păşunile reprezintă 58 la suta din terenul agricol total (un procent mai mare decît partea ce revine gospodăriilor), încărcătura de animale de producţie la suta de ha este în colective cu 7,2 la sută mai mare decît în sectorul individual. Dacă în sectorul individual terenurile nefolosite reprezintă 5 la suta, iar pomicultura ocupă 6 la sută, în gospodăriile colective, livezile ocupa, aproape 21 la sută. Într-un fel sau altul, gospodăriile colective folosesc toată suprafaţa ce o stăpînesc. Sînt cifre peste care nu se poate trece cu vederea cînd vorbim de marile avantaje pe care le prezintă gospodăria colectivă.

Cantităţile de cereale cuvenite în medie anul trecut la ziua-muncă, au fost pe raion de aproape 4 kg. S-au dat de asemenea aproape 3 kg cartofi pe lîngă bani, legume, fructe, furaje. În comparaţie cu sectorul individual, recoltele medii la ha obţinute de gospodăriile colective au fost mai mari cu 116 kg la grîu, 256 kg la porumb şi 109 kg la orz. Ţinînd seama însă de posibilităţile gospodăriilor, producţiile obţinute au fost mici. În acest an s-a dat o mai mare atenţie aplicării unei agrotehnici superioare făcînd astfel posibilă obţinerea unor însemnate sporuri de recoltă. În comparaţie cu anul trecut, gospodăria colectivă din Bujoreni va obţine de pildă, la grîu un spor de aproape 300 kg la ha; la fel gospodăria din Căzăneşti şi Buleta. Cu toate că prin partea locului au căzut în ultima vreme puţine ploi, ca urmare a lucrărilor de întreţinere — porumbul a fost prăşit de cîte 3 ori — se prevăd recolte de porumb de peste 2.000 kg la ha. Faţă de anul 1957, producţia obţinută de către gospodăriile colective va fi în anul 1960 cu 300 kg mai mare la grîu, cu 500 la porumb şi cu 4—5.000 la cartofi.

În legătură cu sarcina sporirii continue a producţiei cerealiere, cadrele tehnice din raion trebuie să dea o atenţie deosebită unei asemenea acţiuni importante cum este pregătirea terenului pentru însămînţările viitoare. Prin ele însele, planurile nu prezintă mare importanţă dacă sînt uitate undeva în sertare. Or, cu toate că s-a prevăzut sarcina de a se executa aratul miriştei pe o suprafaţă de 1.100 ha, pînă la data de 16 iulie nu se arasera decît 12 hectare, deşi secerişul era pe terminate.

Din totalul veniturilor băneşti încasate anul trecut de gospodăria colectivă „Partizanii Păcii", sectorul creşterii animalelor a adus mai puţin de 25 la sută, ceea ce, avînd în vedere greutatea specifică pe care acest sector trebuie s-o aibă în gospodărie, este puţin.

Cam aceeaşi situaţie este şi la celelalte unităţi. Datorită unor cauze care cu puţine strădanii puteau fi înlăturate, gospodăriile au manifestat în anii din urmă rezerve faţă de creşterea vacilor de lapte. Au fost crescute aproape numai oi.

De curînd, ca urmare a prelucrării documentelor consfătuirii, gospodăria colectivă din Olăneşti a cumpărat 15 juninci de rasă, iar cea din Păuşeşti 10.

Primele nuclee de vaci de lapte ce vor fi formate în acest an vor cuprinde aproape 50 de animale, ceea ce pentru început este bine. Colectiviştii sînt hotărîţi să considere că nu tratamentul cu „apă şi bătaie" va face rentabilă creşterea vacilor. Planul de perspectivă prevede măsuri concrete pentru sporirea cantităţii de furaje, îndeosebi a concentratelor, însilozarea unor cantităţi mărite de nutreţuri, în vederea asigurării unei balanţe furajere corespunzătoare dezvoltării creşterii animalelor proprietate obştească.

Primele realizări au fost înregistrate şi în privinţa creşterii porcilor. Gospodăria colectivă din Căzăneşti a cumpărat 15 scroafe pentru reproducţie. Pentru prima oară, colectiviştii din raion au hotărît să îngraşe 50 de porci, sarcină ce va fi cu siguranţă depăşită de vreme ce numai gospodăria din Olăneşti a pus la îngrăşat 29.

Realizări de seamă sînt pe cale de înfăptuire în sectorul pomicol. Dacă pînă anul trecut, pepiniera pomicolă interraională aflată la marginea oraşului de reşedinţă ocupa o suprafaţă de numai 10 ha, în prezent ea se întinde pe 52 de ha.

În această primăvară au fost plantaţi 3.150 de pruni, meri, cireşi, nuci şi peri, urmînd ca în toamnă să mai fie sădiţi cel puţin 1.800 pomi. Numai gospodăria colectivă din Olăneşti a plantat 1.200 de meri.

Pînă la sfîrşitul anului 1962, în raion se vor planta pomi pe o suprafaţă de încă 5.000 ha.

Extinderea livezilor şi buna îngrijire a pomilor asigură gospodăriilor colective însemnate venituri băneşti. Astfel, la colectiva din Rîureni, valorificarea fructelor va aduce în acest an un venit de aproape 200.000 lei, ceea ce reprezintă mai mult de jumătate din totalul veniturilor băneşti. Aceasta bineînţeles, în afară de produsele ce se vor repartiza membrilor la ziua-muncă. Treptat, treptat, pomicultura va deveni un important sector de producţie. Paralel cu formarea de noi masive, trebuie dată o atenţie deosebită reîntineririi livezilor în care sînt pomi, mai ales meri şi pruni ca la gospodăria din Rîureni, în vîrstă de peste 20 de ani şi care dau producţii mici.

Strădania colectiviştilor de a obţine rezultate mereu mai bune se va face fără îndoială simţită în succesele unităţii din care fac parte, în traiul fiecăruia dintre ei. Pentru a ilustra grija pe care colectiviştii o acordă dezvoltării continue a gospodăriilor este semnificativ să arătăm că dacă anul trecut s-a reţinut în medie la fondul de bază 9,5 la sută din totalul veniturilor băneşti, pentru acest an procentul va fi de 12,7 la sută. Să mai adăugăm că pe lîngă bani, fiecare gospodărie a hotărît pe baza recomandării consfătuirii să aloce fondului de bază şi 4 la sută din produsele obţinute.

Desigur că întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective din raionul Vîlcea, lărgirea sectorului cooperatist-socialist în acest raion, depind şi de alte condiţii. Dar despre acestea, într-un articol viitor.

T. OPREA

Cifre şi fapte din unităţi cooperatiste

● *Paralel cu lucrările de întreţinere a culturilor şi recoltatul păioaselor, colectiviştii din comuna Vlădeni, raionul Feteşti, dau atenţie şi construcţiilor. Astfel, pentru a asigura adăpostirea animalelor în bune condiţii ei au construit în cursul acestui an, 2 grajduri pentru animale mari, o puiernită pentru 1.500 de pui, o maternitate de scroafe, magazie cu o capacitate de 50 de vagoane, pătul. La construirea acestor adăposturi s-au folosit în bună parte resurse locale, făcîndu-se însemnate economii.*

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

● *Dînd îngrijirile necesare tarlalei însămînţate cu orz, harnicii colectivişti din comuna Noşlac, raionul Aiud, au reuşit să obţină 4.400 de kg orz la ha.*

ION BARBU
corespondent

● *Gospodăria agricolă colectivă din comuna Comloşul Mare, regiunea Timişoara, a terminat recent întocmirea planului de perspectivă. Cifrele care arată creşterea producţiei agricole sînt de-a dreptul impresionante. Iată doar cîteva: numărul vacilor de lapte va creşte de la 43 de capete cîte sînt în 1958 la 190 în 1960; producţia de lapte pe cap de vacă furajată va fi la sfîrşitul perioadei de 3.000 de litri. Cam în aceeaşi proporţie se vor dezvolta toate ramurile de producţie ale gospodăriei. Acest lucru este confirmat de creşterea fondului de bază, de la 3.876.000 lei cît este astăzi la peste 13.000.000 lei în 1960.*

Ing. FAUR IOSIF
corespondent

Stropitul împotriva manei la cartofi

La baza experimentală „Moara Domnească", raionul Brăneşti, se execută stropitul împotriva manei la cartofi.
In fotografie, tov. Petre Grigore, executînd această lucrare, cu un vermorel.

Mari cantităţi de furaje însilozate

Creşterea animalelor a luat o mare dezvoltare în gospodăriile agricole de stat din Cluj. In această regiune, pe timpul verii, animalele găsesc din abundenţă iarbă pe păşunile naturale ce sînt formate prin ochiurile de pădure sau pe dealuri, iar pe timpul iernii fînurile de calitate, concentratele şi în special nutreţurile însilozate constituie hrana de bază a animalelor.

In fiecare an, gospodăriile agricole de stat din regiunea Cluj însilozează mari cantităţi de nutreţ. Hrănirea animalelor cu furaje însilozate a adus după sine mărirea productivităţii lor. Gospodăria agricolă de stat Cipău, hrănind vacile cu astfel de nutreţuri pînă la ieşirea lor la păşunat, a obţinut mari cantităţi de lapte. Pe primul semestru al anului în curs, această gospodărie şi-a depăşit planul de lapte cu 316 hl. Şi la gospodăria de stat Poiana, planul a fost depăşit cu 177 hl. lapte. De asemenea, s-a redus cu mult şi preţul de cost al laptelui.

Şi anul acesta, gospodăriile de stat din regiunea Cluj au luat măsuri de a însiloza cantităţi cît mai mari de furaje. Din planul de 350 mii tone s-a însilozat o mare parte de trifoliene. Astfel, gospodăria agricolă de stat Cipău, a însilozat 230 tone. Poiana 80 tone, Aiud 30 de tone, Cuci 30 de tone etc. În momentul de faţă în unităţile Trustului regional Gostat au fost luate măsuri de curăţire şi reparare a silozurilor vechi şi de construire a altora noi, pentru ca întreaga cantitate de furaje siloz planificată să fie realizată.

Preocupare pentru rentabilizarea gospodăriei

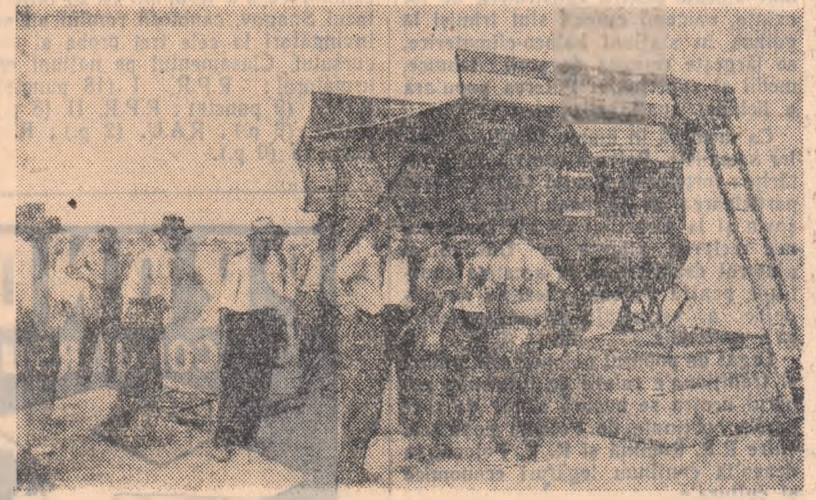
Paralel cu sporirea producţiei la hectar şi pe cap de animal, o importantă acţiune care contribuie la rentabilizarea gospodăriilor agricole de stat o constituie şi realizarea unor economii cît mai mari la capitolul cheltuieli. Ţinînd seama de acest lucru, colectivul de muncă din gospodăria agricolă de stat Rupea, regiunea Stalin, s-a străduit ca în acest an să folosească cu mai mult randament maşinile, reducînd astfel aproape total folosirea forţei de muncă manuale la unele lucrări. Consecinţa? S-au realizat economii importante la fiecare hectar cultivat. Pe categorii de culturi, aceste economii se ridică la 186 lei la un ha. de sfeclă de zahăr, 136 lei la un ha. de cartofi, 170 lei la un ha de trifoi, 162 lei la un ha. de fînuri naturale etc.

Tot pe linia realizării unor economii cît mai mari s-au luat măsuri astfel încît gospodăria să nu mai plătească locaţii pentru vagoanele C.F.R. Printr-o mai bună organizare a muncii şi o legătură strînsă cu staţia C.F.R., vagoanele au fost descărcate la timp, iar materialele sosite pentru gospodărie au fost transportate imediat la magazii. Subliniem în mod deosebit faptul că la 159 de vagoane sosite în primul semestru al anului 1958 pe adresa gospodăriei n-a fost plătit nici măcar un leu locaţie. În această privinţă merită a fi evidenţiaţi şoferii Vasile Ghişoiu şi Frederich Bretz, rutieriştii Ioan Zaibert şi Herman Müller, precum şi magazionerii Grozea şi Oniga, care nu precupeţesc nici un efort pentru buna organizare a sectorului transporturi din cadrul gospodăriei.

Preocuparea gospodăriei agricole de stat Rupea pentru realizarea unor cît mai însemnate economii la capitolul cheltuieli va avea, fără îndoială un efect pozitiv asupra rentabilizării acestei unităţi. De aceea, considerăm că ar fi bine ca şi alte gospodării agricole de stat să-i urmeze exemplul.

T. TIRNAVOI
corespondent

BATOZA STĂ, OAMENII STAU...

Priviţi fotografia de mai sus. În ea se văd numeroşi membri ai întovărăşirii agricole din comuna Rica, raionul Costeşti. Pe chipuri li se poate citi uşor amărăciunea. De ce? Pentru că batoza trimisă la aria din comuna lor de către S.M.T. Miroşi, este defectă. După cum bine se poate observa, necăjiţii nu sînt numai întovărăşiţii, ci şi mecanizatorii. Dacă batoza ar fi fost bine reparată acum ei n-ar fi stat degeaba. Se pune întrebarea: conducerea S.M.T.-ului Miroşi de ce stă pe gînduri şi nu trimite atelierul mobil la faţa locului, ca să puie în stare de funcţionare garnitura de treier?

DE PAZĂ AVUTULUI OBŞTESC

Au primit pedeapsa pe care o meritau

Gospodăriile agricole de stat din ţara noastră dobîndesc an de an succese tot mai însemnate în activitatea lor, contribuind la dezvoltarea continuă a economiei naţionale. Încadrate cu oameni vrednici şi inimoşi, conduse de gospodari pricepuţi, ele luptă cu tot mai multă eficacitate pentru rentabilitate, pentru obţinerea unui belşug de produse.

Printre lucrătorii din unele gospodării agricole de stat s-au mai strecurat însă şi unele elemente necinstite, care încearcă prin felurite matrapazlîcuri să realizeze profituri personale nepermise, subminînd în felul acesta economia gospodăriilor în mijlocul cărora au fost primiţi. Aşa a procedat Constantin Cojocaru, fost contabil al cantinei de la gospodăria de stat din Bucium (Trustul regional gostat Iaşi), care a frustat gospodăria cu 28.600 lei. Dornic să se pricopsească pe spinarea oamenilor muncii, acesta şi-a însuşit banii primiţi din vînzarea vinului prin cantină la salariaţii gospodăriei.

Fiind prins şi dat pe mîna justiţiei populare, acest recidivist, care a făcut mai înainte ticăloşii asemănătoare şi la M.A.T., s-a „pricopsit" cu... 12 ani de închisoare.

Tot acolo a ajuns şi Constantin Bejan, fost contabil şef la gospodăriile Popricani şi Murgeni din cadrul aceluiaşi trust. Confundînd casa de bani a gospodăriei cu propriul său buzunar, el lua fără justificare bani din casă pentru interesele lui personale. Această „confuzie" i-a adus, pentru fals şi delapidare, 4 ani de închisoare, timp în care va putea de bună seamă să cugete asupra mîrşăviilor sale...

Oamenii cinstiţi din gospodăriile agricole de stat şi organele de conducere ale acestora se străduiesc necontenit să înlăture „neghina" din mijlocul lor şi atunci cînd ticăloşii îşi primesc pedeapsa cuvenită pentru mîrşăviile săvîrşite, sentinţele drepte ale justiţiei populare sînt salutate de ei cu satisfacţie.

ION BUNESCU

O nouă metodă de semănat porumbul

Una dintre cele mai grele probleme ale culturii porumbului este aceea a epocii de semănat. Semănatul timpuriu, într-un sol prea rece şi prea umed, expune sămînţa la clocire. Întîrzierea semănatului peste epoca optimă este de asemenea, păgubitoare, tinerele plante fiind primejduite de secetele timpurii de primăvară.

Pentru remedierea acestor deficienţe, în gospodăria agricolă de stat Budeşti-Negoieşti, raionul Olteniţa, s-a încercat pe trei loturi experimentale o nouă metodă de semănat porumbul.

Pe lotul care a dat rezultatele cele mai bune semănatul s-a făcut cu sămînţă tratată în felul următor: boabele au fost supuse forţat la germinare, fiind ţinute 24 de ore într-o baie caldă la 25 grade C. După aceea au fost zvîntate în curent de aer din ce în ce mai rece, coborîndu-se treptat temperatura pînă la 8—9 grade C. (temperatura mediului înconjurător). Zvîntarea s-a făcut în trei zile.

Încolţirea a început la 9 aprilie, zvîntarea şi răcirea s-au efectuat în zilele de 10, 11 şi 12 aprilie. Semănatul în cîmp s-a făcut la 13 aprilie, în momentul în care temperatura solului era de 5—6 grade C, iar umiditatea în exces.

In sol sămînţa a stat în stadiul de germinare oprit pînă la 20—21 aprilie cînd solul a ajuns la o temperatură constantă de 8—10 grade C, iar umiditatea a scăzut la 40—45 la sută. In acest moment lanul a răsărit complet (peste 90 la sută) şi uniform. Porumbul s-a dezvoltat foarte repede (la 28 iunie avea primii ştiuleţi formaţi), a trecut cu bine o perioadă de secetă îndelungată (4 mai — 6 iunie). Lanul este încheiat, uniform şi foarte bine dezvoltat.

Se prevede că porumbul va fi copt pe la sfîrşitul lunii august, începutul lui septembrie şi va da o producţie de circa 3.000 kg. boabe la hectar.

Agrotehnica folosită este cea obişnuită: ogor de toamnă îngrăşat, grăpat în primăvară porumbul fiind semănat în rînduri drepte şi prăşit la timp.

Dupa cum se vede, această metoda şi-a spus cuvîntul. In fotografie se vede cum arăta porumbul la 28 iunie a.c.

Ing. E. JIANU

In nordul Moldovei

ŞIRAG DE IAZURI BOGATE ÎN PEŞTE

■ Gospodăria aprovizionează cu puiet de crap selecţionat trei regiuni ■ *Crapul este hrănit cu porumb şi sămînţă de lupin* ■ **Peste 300.000 lei venit aduce iazul**

Pe vremuri trecute demult în istorie, nordul Moldovei avea iazuri vestite. Peştele din aceste iazuri, servit îndeosebi la ospeţele de la curţile domneşti, sta alături şi se bucura de aceeaşi faimă ca şi grîul de Botoşani, vinul de Cotnari sau păstrăvii apelor repezi din Munţii Neamţului şi Ţara Vrancei. Mai tîrziu, boierii şi arendaşii au lăsat în părăsire iazurile sau le-au redus suprafaţa la 1 ha, două; conacele n-aveau nevoie de mai mult. Un debarcader şi o barcă de plimbare, folosită cînd şi cînd de un grup de cheflii sau de vreo duducă tristă de prea mult bine, ofereau un peisaj dezolant.

Iată de ce nu mă aşteptam să găsesc în regiunea Suceava iazuri întinse, bogate în peşte, ci doar mici bălţi lipsite de viaţă şi multe poveşti, moştenite din generaţie în generaţie, despre iazurile vestite de odinioară. Mare mi-a fost de aceea mirarea cînd am aflat, în raionul Botoşani, mai ales, iazuri ce le-aş putea numi adevărate întreprinderi de produs peşte.

Începutul...

Se cuvine ca, măcar în treacăt, să spun cîteva cuvinte despre început. Încă de prin 1950, a luat fiinţă o întreprindere care s-a apucat să studieze cum să redea regiunii o veche bogăţie: iazurile. Întreprinderea, cu sediul la Botoşani, şi mai marele ei, Direcţia Piscicolă din Iaşi, care coordona munca pe întreaga Moldovă, au pornit la lucru. Au apărut primele iazuri. La Unţeni, o adîncitură de teren în suprafaţă de 80 de ha. a fost umplută cu apă. Exact în acelaşi loc şi pe aceeaşi suprafaţă fusese cu sute de ani în urmă un iaz natural.

Dar piscicultura a prins să se dezvolte ceva mai tîrziu: după hotărîrea partidului din vara anului 1956, unităţile cooperatiste au primit în folosinţa bunuri piscicole. Gospodăria colectivă din com. Roma a primit în folosinţă un iaz de 35 de ha. Iazurilor existente li s-au adăugat iazuri făcute de gospodăriile colective. Gospodării ca cele din Cotîrgaci şi Nicşeni, din Dacia şi Mînăstireni, din Cristeşti, Unţeni, şi din alte părţi au pus în calea apelor de izvor coloşi de beton şi fier. Pe lîngă iazul de 80 de ha. primit de la stat, tînăra gospodărie colectivă din Unţeni a mai construit anul trecut, imediat după înfiinţare, un iaz de 50 de ha. In primăvară l-a populat.

Crescătorii de peşte

Auzi mereu vorbindu-se despre cultivatori de legume, despre crescători de animale, crescători de păsări, de vulpi argintii. Termenul crescători de peşte este destul de nou şi sugerează, trebuie să recunoaşteţi, o activitate de mică amploare.

De aceea cînd tovarăşul Arciere Petre, preşedintele gospodăriei colective din Unţeni, mi l-a prezentat pe Constantin Ţăranu: „pescar", iar el l-a corectat zîmbind: „crescător de peşti", gîndul m-a dus la existenţa unui acvarium în gospodărie, acvarium de care colectivistul se ocupă, se vede, din pasiune, în orele libere. Aveam însă să aflu că acvarium-ul se întinde pe 130 de ha (cele 2 iazuri de care am vorbit).

Într-adevăr Constantin Zaharia şi fiul său Miluţă, Dumitru Grădinaru şi încă un Zaharia cu pronumele Gheorghe îşi zic crescători de peşti.

— O lună şi jumătate, pescuim. În restul timpului îngrijim iazurile, digurile, uneltele de pescuit şi dăm mîncare peştelui. Îl furajăm, cum se mai spune. Anul acesta am băgat în iazuri 5 vagoane de porumb uruit. Îngrijim peştele ca pe porci şi pe vaci. Numai că, spre deosebire de crescătorii de animale, noi nu-i putem servi mîncarea în iesle şi jghiaburi. O parte din uruială se lasă pe fund, se amestecă cu mîlul şi se pierde. De aceea vom scoate porumbul din hrana peştelui, înlocuindu-l cu orz şi sămînţa de lupin care-i mai ieftin. Am şi însămînţat 10 ha. cu lupin. Scoatem 30 de tone de sămînţă. Furajele pentru peşte sînt, aşadar, asigurate.

Spre toate colţurile Moldovei

Preşedintele şi Ion Ilinca, tehnicianul piscicol, salariat al gospodăriei colective, mi-au completat informaţiile căpătate de la crescătorii de peşti. Cît mai scurt cu putinţă, telegrafic, iată ce am aflat de la ei şi ca o confirmare, din scripte.

Astă primăvară s-au pescuit din iazul cel mare 16.000 kg. de puiet-reproducător de crap selecţionat — oglindă şi solzat. Un kg. de puiet cuprinde circa 20 de peştişori. Deci 320.000 de peşti au luat drumul către iazurile construite de colectiviştii din regiunile Suceava, Iaşi şi Bacău. Odată cu aceasta a fost populat şi cel de-al doilea iaz al gospodăriei colective din Unţeni. Numai din vînzarea puietului, gospodăria a încasat suma de 120.000 de lei.

— La începutul lui octombrie începem pescuitul. Ni s-a fixat prin planul de producţie să pescuim 42.000 de kg. Noi vom depăşi planul, după evaluările specialiştilor, cu cel puţin un vagon şi jumătate. Aceasta înseamnă că vom avea cîştig curat vreo 350.000 lei. E ceva nu? Ei bine, crapul oglindă din iazul nostru va putea fi cumpărat şi pe piaţa Bucureştiului. La anul, cînd amîndouă iazurile vor fi în exploatare, vom trimite pe piaţă cu 2-3 vagoane mai mult peşte.

Am reţinut din cuvintele preşedintelui şi alte informaţii preţioase: 50 la sută din veniturile aduse de iazuri vor fi alocate fondului de bază. Din acest fond se vor ridica construcţiile necesare, se va înfiinţa o crescătorie cu 500 de gîşte şi 2.000 de raţe.

Tot din veniturile aduse de iazuri gospodăria îşi va înfiinţa pentru început, în al doilea an de muncă în comun, fermă mixtă de oi, porci şi vaci. Grajdul pentru 50 de vaci va fi pus în construcţie a doua zi după începerea pescuitului de toamnă cînd în contul gospodăriei vor fi virate primele sume de bani. Iar pentru că valorificarea peştelui aduce bani buni, colectiviştii se gîndesc să mai construiască un iaz sau să le mărească pe cele existente. Furajul necesar a şi fost asigurat.

★

Dezvoltarea piscículturii în regiunea Suceava a pornit pe un drum bun. Cîştigurile justifică pe deplin eforturile depuse. Încă din toamna acestui an unităţile cu exploatări piscicole acoperă nevoile de consum ale regiunii (e vorba de anumite specii de peşte) şi dau peşte şi-n afara hotarelor regiunii. E nevoie însă ca eforturile colectiviştilor să se bucure de sprijinul necesar. Gospodăriile se plîng că n-au material pentru confecţionatul diferitelor scule şi ambarcaţiuni pescăreşti, că nu au fost învăţaţi cum să facă o furajare cît mai raţională a peştelui. Trebuie ajutate unităţile cooperatiste să intre în posesia unor bunuri piscicole lăsate în paragină.

Ajutate cum se cuvine, unităţile cooperatiste din regiunea Suceava pot deveni mari producătoare de peşte de calitate, reînviind faima avută de aceste locuri cîndva, în vremuri de mult intrate în istorie.

Al cui e meritul?

O producţie de 1.900 de kg de grîu la ha. este o producţie bună. Această producţie a fost obţinută nu pe o palmă de loc ci pe 250 de ha de către colectiviştii din Surdila Greci, raionul Filimon Sîrbu. Cine are merite mai mari în recoltarea acestui succes? Tractoriştii ca Tudor Dobrin şi Costel Bordei spun că meritul cel mare îl au colectiviştii ca Tudor Bunea şi Gheorghe Darie. Aceştia din urmă socotesc însă că meritul este al tractoriştilor mai sus numiţi care au executat lucrări de calitate şi la timp.

Eu zic că şi unii şi alţii au merite deopotrivă. Încerce să mă contrazică!

ANDREI GRIGORE
corespondent

Să ne pregătim de pe acum pentru însămînţările de toamnă

(Urmare din pag. 1)

trebuie organizat din timp schimbul seminţelor necorespunzătoare cu seminţe de soi, recunoscute, de la bazele de recepţie. Întovărăşirile agricole vor fi îndrumate să-şi asigure încă de la treieriş, din cel mai bun grîu, cantitatea de sămînţă necesară. Exemplul unor întovărăşiri, cum sînt de pildă cele din comunele Mîrşa, raionul Videle, Castranova, regiunea Craiova, din raionul Strehaia şi altele, care au strîns în comun de pe arie sămînţa necesară, trebuie popularizat pe scară cît mai largă.

Trebuie arătat faptul că nu peste tot se dă atenţia cuvenită depozitării şi păstrării seminţelor de calitate. In unele regiuni se constată că din pricina deficienţelor ivite în activitatea unor baze de recepţie, unele gospodării care aduc recolte de la zeci de kilometri sînt nevoite uneori să facă cale întoarsă.

Bineînţeles că în afară de pregătirea terenului şi asigurarea seminţei, pentru buna desfăşurare a campaniei de toamnă este nevoie şi de alte măsuri tot atît de importante ca: revizuirea şi repararea utilajului, asigurarea cu îngrăşăminte, insecto-fungicide şi alte materiale, etc.

În dirijarea şi îndrumarea acestor acţiuni rolul principal revine inginerilor şi tehnicienilor agronomi. Ei nu trebuie însă să scape din vedere un lucru deosebit de important şi anume: în campaniile agricole, şi mai ales acum în campania de vară, cînd se cunosc roadele muncii unui întreg an, este cel mai minunat prilej pentru demonstrarea superiorităţii sectorului agricol socialist. Popularizarea într-o măsură cît mai mare a experienţei şi rezultatelor gospodăriilor agricole colective, întovărăşirilor agricole şi cooperativelor agricole de producţie fruntaşe, este cea mai bună cale pentru a convinge pe ţăranii individuali să păşească pe calea agriculturii socialiste.

Agresorii imperialişti trebuie înfrînaţi!

● *Puternice acţiuni de protest în întreaga lume* ● Uniunea Sovietică a cerut convocarea imediată a sesiunii Adunării Generale a O.N.U. ● N. S. Hruşciov propune o conferinţă a şefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franţei şi Indiei

Se petrec sub ochii noştri evenimente deosebit de grave. Plini de ură împotriva popoarelor care luptă pentru libertate şi independenţa ţărilor lor, imperialiştii şi-au aruncat masca: trupe americane au invadat Libanul, iar la scurt timp după aceasta forţe armate engleze au intrat în Iordania. Ziarele anunţă că în Liban continuă debarcarea de unităţi militare americane. Conducătorii S.U.A. şi ai Angliei urmăresc să extindă primejdioasa lor agresiune, ţintind în primul rînd Irakul, ţara unde acum cîteva zile poporul a răsturnat monarhia şi guvernul lui Nuri Said, slugă plecată a imperialiştilor.

Cu ce drept, pe ce temei şi-au trimis S.U.A. şi Anglia trupe în Liban şi Iordania, ţări care se află la mii de kilometri de graniţele lor? Acum nu mai e un secret pentru nimeni că singurul scop al acestui act mîrşav este goana după cîştiguri, după petrol, după înrobirea popoarelor. Ţările Orientului Arab sînt foarte bogate în petrol. De multă vreme ele constituie o importantă sursă de venituri pentru bogătaşii din Statele Unite ale Americii, pentru cei din Anglia şi Franţa. In vremurile noastre însă, popoarele din Orientul Arab nu se mai împacă cu ideea ca munca şi bogăţiile ţărilor lor să le fie furate de rechinii capitalişti. Ele s-au ridicat la luptă hotărîtă, împotriva colonialiştilor înrobitori. Şi ceea ce n-au izbutit imperialiştii să obţină prin dolari, prin promisiuni şi înşelăciune încearcă să impună acum prin forţa armelor, săvîrşind una din cele mai revoltătoare agresiuni din istorie şi punînd în joc pacea lumii.

Glasul opiniei publice mondiale

In întreaga lume, invazia americană în Liban şi cea engleză în Iordania au provocat un uriaş val de mînie şi proteste. In îndepărtata Japonie, în India şi Argentina, în Italia şi Franţa, chiar în S.U.A. şi Anglia, pretutindeni, în toate ţările lumii, se aude glasul hotărît al oamenilor de cele mai diferite convingeri şi credinţe care condamnă ruşinoasa agresiune şi cer retragerea imediată a trupelor americane şi engleze din Liban şi Iordania. In multe capitale, mulţimi mari de oameni s-au adunat în faţa ambasadelor şi legaţiilor americane şi engleze pentru a-şi exprima mînia şi protestul faţă de intervenţia imperialiştilor în Orientul Arab.

Conducători de guverne şi personalităţi politice importante şi-au exprimat de asemenea cererea ca trupele agresoare să părăsească Libanul şi Iordania. J. Nehru, primul ministru al Indiei, de pildă, a trimis preşedintelui S.U.A., Eisenhower, un mesaj în care cere ca Statele Unite să-şi retragă trupele din Liban.

Poziţia clară şi fermă a Uniunii Sovietice

O însemnătate hotărîtoare pentru stăvilirea agresiunii imperialiste şi succesul cauzei drepte a popoarelor arabe este vigoarea şi fermitatea cu care se ridică şi de astădată în apărarea acestor popoare şi a păcii, ţările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică. In declaraţia sa din 18 iulie, ca şi în cea publicată la 16 iulie, guvernul sovietic a arătat cît se poate de limpede ce consecinţe grave pentru pacea omenirii poate avea acţiunea nesăbuită a imperialiştilor americani şi englezi. In ultima sa declaraţie, guvernul sovietic a precizat încă odată că U.R.S.S. nu va rămîne indiferentă faţă de acţiunile de agresiune neprovocată într-o regiune care se învecinează cu frontierele sale şi ea va trebui să ia măsurile necesare dictate de interesele securităţii Uniunii Sovietice şi ale menţinerii păcii generale.

Ca şi acum doi ani, în cazul atacului dezlănţuit de imperialişti împotriva Egiptului, glasul Uniunii Sovietice şi al celorlalte ţări socialiste împotriva agresorilor şi în apărarea păcii şi libertăţii popoarelor se face cu putere auzit. Ţările socialiste fac tot ceea ce le stă în putinţă pentru a pune capăt agresiunii şi a evita dezlănţuirea unui pustiitor război mondial. Pe această linie se înscrie cererea Uniunii Sovietice de a se convoca imediat o sesiune a Adunării Generale a O.N.U. pentru examinarea problemei „intervenţia Statelor Unite şi a Angliei în Liban şi Iordania".

Deplină aprobare şi sprijin găseşte în rîndurile tuturor oamenilor iubitori de pace din lume înţeleapta propunere făcută de preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., Nikita Hruşciov, cu privire la convocarea unei conferinţe a şefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franţei şi Indiei, cu participarea secretarului general al O.N.U., spre a se lua fără întîrziere măsuri pentru curmarea conflictului militar care a început în Orientul Apropiat şi Mijlociu. In mesajele adresate şefilor guvernelor acestor puteri, şeful guvernului sovietic a propus ca întîlnirea să aibă loc la Geneva, la 22 iulie. Măsura aceasta poate opri într-adevăr cursa spre război în care s-au angajat imperialiştii. Fiindcă, aşa cum se spune în mesajul adresat de tovarăşul Hruşciov preşedintelui S.U.A., „în prezent agresorii se joacă cu focul. Este întotdeauna mai uşor să aprinzi un incendiu decît să-l stingi. Dar dacă incendiul este deja aprins, este mai bine ca focul să fie stins de la început decît atunci cînd flăcările se vor înteţi şi vor cuprinde casele vecine. In condiţiile care s-au creat astăzi, soluţia cea mai justă ar putea fi una singură — să fie retrase imediat trupele ocupanţilor din Orientul Apropiat şi Mijlociu şi să se acorde popoarelor din această regiune posibilitatea de a-şi hotărî ele însele soarta".

Rămîne de văzut dacă măcar în ultimul ceas conducătorii puterilor occidentale vor păşi pe calea raţiunii, acceptînd propunerile sovietice, sau vor continua să se joace în mod iresponsabil cu focul care ameninţă să aprindă întreaga lume.

Intreaga omenire cere cu forţă sporită S.U.A. şi Angliei să-şi retragă imediat trupele din Liban şi Iordania şi să dovedească prin fapte că doresc schimbarea cursului evenimentelor de pe calea războiului pe calea păcii.

R. P. MONGOLĂ

O frumoasă aniversare

Gospodăria agricolă de stat din Jargalant, cea mai veche gospodărie de stat din Mongolia, a sărbătorit de curînd împlinirea a 30 de ani de la înfiinţarea ei.

In acest răstimp de 30 de ani, gospodăria agricolă de stat din Jargalant a devenit una din cele mai mari gospodării socialiste din R. P. Mongolă, fiind înzestrată cu mijloacele tehnice cele mai moderne. Obţinînd succese însemnate în sporirea recoltelor la hectar la culturile agricole şi în ridicarea productivităţii animalelor, ea a arătat concret oamenilor muncii avantajele pe care le prezintă gospodăria mare socialistă.

Gospodăria agricolă de stat din Iargalant pregăteşte numeroase cadre de specialişti agricoli, tractorişti, combineri şi mecanici.

R. P. ALBANIA

Cultivarea şi prelucrarea tutunului

In ultimii ani cultura tutunului a luat o mare dezvoltare în R. P. Albania. Au fost construite o serie de noi întreprinderi pentru prelucrarea tutunului. La Shkodra şi Elbasan au fost date în exploatare două mari fabrici de fermentare a tutunului. Alte două fabrici asemănătoare sînt în curs de construcţie la Durres şi Ghirokastra.

In cursul anului 1957 Albania a produs cu 14 la sută mai mult tutun decît în anul 1956. Anul acesta suprafeţele însămînţate cu tutun vor creşte cu 2.000 hectare faţă de anul 1957.

Producţia de tutun a Albaniei acoperă necesităţile ţării. Cantităţi însemnate de tutun sînt destinate exportului.

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

Secerişul în Cuban

G. ŞEVIAKOV

In colhozul „Prietenia" din raionul Oktiabrski din Cuban, cel dintîi a venit să tulbure liniştea stepei tractoristul Pavel Agafonov. Cotind din drum, tractorul lui, echipat cu o secerătoare suspendată „JH-4", a intrat în zidul galben de orz. Luceau în soare paietele virteinii secerătoarei, lăsînd în urmă pologuri drepte de orz secerate.

După ce a făcut o postată, două, mecanizatorul, om cu experienţă, a băgat de seamă că tractorul nu era solicitat pe măsura puterilor lui. Putea fi ataşată încă o secerătoare pologitoare. El a vorbit despre aceasta cu brigadierul şi inginerul, care s-au declarat de acord şi i-au sprijinit propunerea.

La agregatul lui Agafonov a fost ataşată o secerătoare pologitoare. Treaba aceasta a făcut-o foarte repede strungarul Boris Gridcenko de la staţiunea de reparat tractoare Oktabrskaia. In scurtă vreme agregatul cu două secerători a început să lucreze. Pavel Agafonov s-a aşezat la volanul tractorului, iar ajutorul său, Alexei Izralian, a luat locul de maşinist pe secerătoare.

A doua zi s-au adus noi perfecţionări muncii cu secerătorile. Producţia zilnică a maşiniştilor de pe secerătorile pologitoare aproape că s-a dublat, ridicîndu-se pînă la aproape 40 hectare. Tot orzul a fost secerat în trei zile de lucru, în loc de cinci, cît prevedea planul.

Iar cînd s-au uscat pologele, au ieşit pe lotul brigăzii combinele, conduse de maeştrii recoltării cu combina Dmitri Sotkin şi Alexandr Moldavski. Ei au treierat înainte de termenul prevăzut tot orzul.

Datorită recoltării în etape, brigada a făcut să se evite pierderea a cîte 200—250 kg. de boabe la hectar şi a eliberat la timp oamenii şi maşinile pentru recoltarea culturii de bază — a grîului de toamnă.

Iniţiative valoroase

Oamenii muncii de pe ogoarele Cubanului dau dovadă de o mare iniţiativă creatoare. Aceasta este înainte de toate efectul binefăcător al hotărîrilor partidului comunist şi guvernului sovietic cu privire la dezvoltarea continuă a orînduirii colhoznice şi la reorganizarea staţiunilor de maşini şi tractoare. Devenind stăpîni ai mijloacelor tehnice, colhoznicii îşi dau silinţa să le folosească cu rost, să realizeze o producţie agricolă cît mai mare, cu un consum cît mai mic de muncă şi de mijloace materiale.

Anul trecut, combinerul Ivan Lazarev de la S.M.T. Mostovskaia din ţinutul Krasnodar a aplicat cel dintîi din ţară culegerea simultană a două pologuri la recoltarea păioaselor. Acum recoltează grînele după metoda lui zeci de mecanizatori din Cuban. Astfel, combinerul Semion Ahlaev din sovhozul „Paşkovski", lucrînd cu o combină „RMS-8", cu două ajutoare, culege şi treieră în 10 ore pologurile de pe o suprafaţă de 40 hectare, faţă de norma de 20 ha, dînd aproape 120.000 kg. de boabe treierate.

In colhozul „Farul revoluţiei" din ţinutul Kurgan, din iniţiativa combinerilor se aplică pe scară largă metoda ciclică a lucrului în grup. Aceasta a dat posibilitatea să se reducă personalul de deservire a agregatelor, să se îmbunătăţească transportarea boabelor de la combine la arie, să se accelereze evacuarea paielor de pe masivuri şi îndeosebi să se mărească mult productivitatea maşinilor.

Dar cea mai de seamă realizare a campaniei din acest an o constituie fără îndoială recoltele sporite la hectar ale culturilor de cereale. In numeroase colhozuri din Cuban s-au recoltat cîte 3—4.000 kg. de orz de toamnă la hectar. Brigada a doua a colhozului „Victoria" din raionul Severski a realizat o producţie de 7.000 kg. orz la hectar.

*

Concomitent cu muncile de recoltare, colhozurile din Cuban organizează operaţiile de livrare a grînelor către stat. La centrele de colectare Belorecie şi Severski au şi fost livrate primele tone de cereale din noua recoltă.

Şuvoiul de grîne ce se scurg spre centrele de colectare se îngroaşă cu fiecare zi.

A 14-a ANIVERSARE A ELIBERĂRII POLONIEI

Marea sărbătoare a Poloniei populare

In fiecare an la 22 iulie, poporul polonez sărbătoreşte tradiţionala zi a eliberării Poloniei de sub cotropitorii hitlerişti, sărbătoarea renaşterii sale naţionale.

Acum 14 ani, cînd eroica Armată Sovietică, cot la cot cu unităţile armatei poloneze renăscute, a pornit să alunge pe cotropitorii fascişti de pe teritoriul Poloniei, a început noua istorie a acestei ţări. Pe primele teritorii poloneze eliberate de trupele sovietice, forţele democrat-revoluţionare ale Poloniei în frunte cu Partidul Muncitoresc Unit Polonez au creat Comitetul polonez de eliberare naţională — primul guvern de muncitori şi ţărani din istoria poporului polonez. La 22 iulie 1944, comitetul polonez de eliberare naţională întrunit lîngă Lublin a proclamat „Manifestul către poporul polonez" care vestea desfiinţarea pentru totdeauna a puterii moşierilor şi capitaliştilor în Polonia. Poporul prelua puterea în propriile sale mîini.

Harnicul popor polonez a avut de înfruntat dificultăţi mari, cauzate în primul rînd de înapoiata stare economică moştenită de la regimul burghez cît şi de rănile adînci provocate de război. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez, clasa muncitoare, în alianţă cu ţărănimea şi strîngînd în jur toate forţele patriotice şi democratice ale ţării, a izbutit în scurtă vreme să reînvie Polonia din propria-i cenuşă, să obţină an de an succese însemnate, să pună bazele construirii unei vieţi mai bune pentru întregul popor. In munca sa de redresare naţională, poporul polonez nu s-a aflat singur. El a primit din partea Uniunii Sovietice un ajutor multilateral, frăţesc.

Construcţia planificată a economiei, triumful ideii socialismului în rîndurile poporului, unitatea strînsă a maselor populare în jurul clasei muncitoare şi a partidului său marxist-leninist, colaborarea frăţească cu celelalte ţări ale marii familii a lagărului socialist, au putut asigura Poloniei socialiste obţinerea unor însemnate realizări şi cuceriri ale poporului. Pe harta ţării au apărut noi şi importante oraşe industriale ca Nowa-Huta, Nowe-Tychy şi altele. Capacitatea de producţie a marelui combinat siderurgic „V. I. Lenin" de la Newa-Huta va atinge în anul 1960 aproximativ 3 milioane de tone anual. In anii puterii populare au apărut noi şi noi obiective industriale.

Partidul Muncitoresc Unit Polonez se preocupă totodată de dezvoltarea producţiei agricole, făcîndu-se paşi însemnaţi pe calea mecanizării agriculturii. Cu toate că producţia agricolă actuală depăşeşte pe cea dinainte de război, ea încă nu poate acoperi nevoile interne, ritmul ei de creştere în condiţiile cînd agricultura este încă fărămiţată rămînînd în urma celui înregistrat de industrie. Acordînd o mare atenţie problemei lichidării rămînerii în urmă a agriculturii, Partidul Muncitoresc Unit Polonez arată însemnătatea pe care o are în această privinţă dezvoltarea cooperaţiei de producţie în agricultură.

Tineri ţărani polonezi din regiunea Nowego Sacza, în frumosul lor port naţional

Politica economică dusă de partid şi guvern are ca scop principal continua îmbunătăţire a nivelului de trai al oamenilor muncii. Fonduri importante sînt alocate pentru construirea de locuinţe, oamenii muncii sînt trimişi la odihnă în staţiuni balneo-climaterice, se lărgeşte reţeaua de şcoli tehnice, medii şi superioare. Puterea populară a lichidat analfabetismul.

Ca membră în marea familie a ţărilor socialiste, Polonia contribuie la întărirea forţelor lagărului socialist prin participarea sa la pactul de la Varşovia şi la Consiliul de ajutor economic reciproc. Alianţa cu U.R.S.S. şi ajutorul dezinteresat al acesteia constituie pentru Polonia chezăşia de nădejde a securităţii şi independenţei sale naţionale.

Legat de poporul polonez prin adînci şi tradiţionale relaţii de prietenie, poporul nostru se bucură sincer de succesele obţinute de Polonia populară. Intre R.P. Romînă şi R. P. Polonă, se dezvoltă continuu legături economice şi culturale.

Cu prilejul marii sale sărbători naţionale, poporul romîn trimite poporului polonez un cald şi frăţesc salut şi îi urează noi izbînzi în lupta pentru înflorirea economiei şi culturii socialiste, în lupta pentru apărarea păcii între popoare.

SPORT

Spartachiada de vară a tineretului se apropie de faza finală

Aspecte şi rezultate de la faza interraională

Populara competiţie sportivă de mase, Spartachiada de Vară a tineretului, ediţia a III-a, la care au fost angrenaţi peste 1.500.000 de tineri din toate colţurile ţării se apropie de faza finală. La sfîrşitul săptămînii au început în toate regiunile fazele interraionale la care participă echipele campioane pe raioane. In rîndurile de mai jos, vom reda pe scurt primele aspecte şi rezultate de la aceste concursuri.

Oraşul Roşiori de Vede a găzduit întrecerile la handbal, oină şi volei la care au luat parte reprezentativele raioanelor Turnu Măgurele, Alexandria, Zimnicea, Olteni şi Roşiori. Intîlnirile de oină şi handbal, care s-au desfăşurat pe terenul „Sporting" s-au ridicat la un nivel satisfăcător şi în special, la handbal, partida finală dintre echipele „Progresul Roşiori" şi Oltul" Turnu Măgurele a dat loc la o luptă strînsă care s-a terminat cu un rezultat de egalitate 5—5, urmînd ca ulterior, comisia de specialitate din U.C.F.S. regiunea Bucureşti, să decidă formaţia care se va califica pentru faza următoare. La oină, pe primul loc s-a clasat echipa colectivului sportiv „Recolta"-Băduleasa (Turnu Măgurele) care a întrecut în finală pe Recolta"-Belitori (Roşiori).

La volei, băieţi, pe primul loc s-a clasat reprezentativa raionului Alexandria, iar la fete, reprezentativa raionului Roşiori de Vede.

★

Numeroşi tineri din raioanele Titu, Răcari, Domneşti, Olteniţa şi Snagov, au participat la concursurile de handbal, oină şi volei care s-au desfăşurat pe terenul sportiv din comuna Răcari. La volei, băieţi, lupta pentru primul loc s-a dat între reprezentativele raioanelor Domneşti şi Olteniţa şi victoria a revenit primei echipe, cu 2—1 (la seturi). La fete, locul I a fost ocupat de reprezentativa raionului Răcari, care a întrecut în finală reprezentativa raionului Snagov.

Mai bine pregătiţi tinerii de la colectivul sportiv „Recolta"-G. A. C. Curcani (Olteniţa) au cucerit primul loc la concursul de oină. La handbal, pe locul I s-a clasat reprezentativa raionului Olteniţa.

★

Intr-un cadru sărbătoresc s-au desfăşurat pe stadionul „1 Mai" din Slobozia concursurile sportive din cadrul Spartachiadei de Vară la care au luat parte echipele campioane ale raioanelor Călăraşi, Lehliu, Brăneşti, Urziceni şi Slobozia.

S-au calificat pentru faza următoare, la handbal, băieţi, Ştiinţa-Slobozia la fete echipa colectivului sportiv G.A.S. Căzăneşti, Slobozia, la volei băieţi, „Recolta"-Urziceni, la fete Ştiinţa-Urziceni, iar la oină reprezentativa raionului Călăraşi.

In general întrecerile din cadrul fazei interraionale a Spartachiadei de Vară a tineretului s-au desfăşurat la un nivel mulţumitor şi au făcut o bună propagandă sportului în aceste raioane.

M. LERESCU

Concursul internaţional de călărie
Recolta (R.P.R.) — Medosz-Traktor (R.P.U.)

In oraşul Keszthely, situat pe malul lacului Balaton din Ungaria, s-a desfăşurat zilele trecute întîlnirea internaţională de călărie între reprezentativa clubului sportiv „Recolta"-Bucureşti şi reprezentativa colectivului sportiv „Medosz-Traktor"-din R.P. Ungară. La acest concurs călăreţii romîni au avut o frumoasă comportare, reuşind să ocupe locul întîi la proba de deschidere cu obstacole, înălţime 1,10 m., prin Wilhelm Fleischer, iar la proba de durată, înălţime 1,20 m., călăreţul Ştefan Niederviser s-a clasat pe locul III. De asemenea, la proba dotată cu „Cupa Prieteniei", la individual, călăreţii Stancu Mircea şi Dan Mihăilescu au ocupat locurile 2 şi 4.

Revanşa acestei întîlniri va avea loc la sfîrşitul acestei săptămîni respectiv în zilele de 25, 26 şi 27 iulie, la Craiova.

SCURTE ŞTIRI SPORTIVE

● A XI-a ediţie a cunoscutei competiţii cicliste „Cursa Scînteii" a revenit la capătul celor şase etape alergătorului C. Dumitrescu de la C.C.A.

● In întîlnirea internaţională de canotaj ce s-a terminat la 20 iulie pe lacul Snagov, canotorii romîni au eşit învingători la cele trei probe al concursului. Clasamentul pe naţiuni este următorul: R.P.R. I (18 puncte); R.D.G. (9 puncte); R.P.R. II (8 p.); R.P.U. (8 p.); R.A.U. (2 p.); R. P. Bulgaria (0 p.).

● In concursul internaţional de canotaj academic de la Bled (R.P.F. Iugoslavia) canotoarele noastre au obţinut victoria la toate cele trei probe la care au concurat deşi, au avut de înfruntat puternice echipaje din şase ţări.

● Selecţionata R.P. Polone de hochei pe iarbă a învins eri la limită reprezentativa R.P.R. cu scorul de 2—1.

Irigarea — mijloc important în sporirea producţiei agricole

Ing. GH. SALAY
de la Institutul de cercetări agronomice

Ca urmare a producţiilor sporite la hectar realizate de unităţile agricole socialiste care au folosit pe scară largă irigarea porumbului, sfeclei de zahăr, a cartofului etc., consfătuirea de la Constanţa a recomandat extinderea acestei metode în unităţile agricole unde condiţiile naturale sînt favorabile.

Una din principalele culturi care ocupă mari suprafeţe amenajate în vederea irigării atît în gospodăriile agricole de stat cît şi în cele colective este porumbul. Prin irigarea acestei culturi s-au obţinut rezultate deosebit de frumoase. La staţiunea experimentală I.C.A.R. Mărculeşti, de pildă, s-a obţinut anul trecut la cultura de porumb irigată o producţie de 10.053 kg ştiuleţi la ha faţă de 5.944 kg cît s-a realizat la cultura neirigată. La fel, staţiunea Moara Domnească a obţinut în ultimii 4 ani peste 8.000 kg boabe la ha cu o producţie maximă de 9.072 kg la ha în anul 1957, faţă de 5.311 kg la cultura neirigată. Tot astfel staţiunea Studina în anul 1955 a obţinut pe terasa Oltului inferior, producţia de 5.777 kg boabe la ha, iar în anul 1957 — 5.449 kg boabe la ha, faţă de 2.850 respectiv 2.841 kg boabe la ha la cultura neirigată.

Pentru obţinerea acestor producţii s-au aplicat porumbului 2-5 udări cu norme de irigaţii variind între 1.200 pînă la 4.400 m.c. la ha, aceasta depinzînd de zonă şi de condiţiile anului respectiv.

Practica unităţilor agricole fruntaşe cît şi experienţele executate în cadrul staţiunilor experimentale agricole au dovedit că porumbul arată cerinţe mai mari pentru apă, cînd are 6—8 frunze (sporul de apă este solicitat pentru asigurarea dezvoltării viguroase a rădăcinilor, tulpinii şi a frunzelor) la înspicat şi legat (pentru formarea unor organe de înmulţire viguroase şi pentru asigurarea unui legat cît mai complet), în faza de la începutul formării boabelor şi pînă la coacerea galbenă (în scopul formării de boabe mari şi pline).

In aceste faze deci este bine să se irige culturile de porumb, bine înţeles dacă în sol nu este umiditate suficientă. In caz de secetă, se va iriga şi în afara acestor faze, dacă umiditatea în sol a scăzut sub minimul necesar. Prin urmare momentele de udare se vor stabili în special în aceste faze critice, de cerinţă maximă pentru apă a porumbului. Analiza mai amănunţită a rezultatelor experimentale obţinute a arătat posibilitatea crescîndă a ridicării producţiei prin îmbunătăţirea agrofondului şi regimului de irigaţie. Astfel, pentru a obţine rezultate asemănătoare cu cele obţinute în experienţele amintite, irigaţia nu trebuie înţeleasă ca o măsură independentă, ci ea trebuie aplicată împreună cu metodele agrotehnice înaintate, prin a căror îmbinare să se creeze condiţii apropiate de optimul cerut de plante. Deci este bine să se folosească sămînţă hibridă de porumb, să se aplice îngrăşămintele necesare, să se însămînţeze porumbul la distanţele optime şi să se execute lucrările de întreţinere la timp şi în bune condiţii.

In ce priveşte aplicarea îngrăşămintelor trebuie să se ţină seama că prin irigare plantele au posibilitatea să se dezvolte mult mai viguros, consumînd astfel mult mai multe substanţe nutritive decît în cultura neirigată. Cum porumbul are pînă la înspicare o creştere accentuată, este necesar ca pe lîngă îngrăşămintele de bază să i se aplice neapărat şi îngrăşări în perioada de vegetaţie.

Experienţele cu regim de irigaţie executate de I.C.A.R. în ultimii ani au arătat rezultatele bune ce se pot obţine şi prin irigarea cartofului, sfeclei de zahăr, fasolei pentru boabe şi a altor culturi. Astfel, prin irigarea cartofului s-a obţinut 29.550 kg la ha în anul 1957 la Moara Domnească şi 30.804 kg la ha la Mărculeşti faţă de 13.405 kg la ha cultură neirigată. Sfecla de zahăr a dat în 1957 o recoltă de 69.285 kg la ha la Studina şi 55.040 kg la ha la Moara Domnească faţă de 44.380 kg la ha şi respectiv 39.664 kg la ha obţinute în cultura neirigată.

La fasolea pentru boabe, atît la Mărculeşti cît şi la Studina producţiile obţinute au fost foarte bune depăşind două mii de kg la ha.

Este evident deci că prin aplicarea irigaţiei producţiile cresc foarte mult, dacă acesta se face raţional, îmbinîndu-se toate măsurile agrotehnice noi şi ţinîndu-se seama de cerinţele fiecărei plante.

Şi în anul acesta, irigarea culturilor va aduce desigur sporuri însemnate de recoltă. Pentru ca amenajările existente să poată fi bine folosite şi să funcţioneze în bune condiţii, este necesar ca în fiecare an gospodăriile să execute întreţinerea canalelor de irigaţie, în special a celor permanente. Măsurile de întreţinere a canalelor urmăresc în primul rînd păstrarea acestora în stare bună de funcţionare şi micşorarea pierderilor prin infiltraţie. Găurile de hîrciogi, şoareci, popîndăi etc., produc defecţiuni mari în buna funcţionare a canalelor. Pentru a preveni astfel de pagube şi pentru ca sistemul respectiv să funcţioneze în bune condiţii se recomandă să se execute următoarele lucrări: curăţirea anuală a canalelor de irigaţie de buruieni şi depuneri; înierbarea taluzelor şi combaterea dăunătorilor canalelor.

Toate aceste lucrări sînt necesare pentru ca irigarea să fie aplicată cu succes, în scopul obţinerii unor producţii din ce în ce mai ridicate la unitatea de suprafaţă.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".